

Revista associada a la
Premsa Forana de Mallorca

Any XXVII

Nº 201

Gener - Febrer 1996

1996, any de les rondaies

Sant Antoni

Eleccions

Carnaval

Entrevista a don Bartomeu Mateu Coll

Telèfons d'interés

Ajuntament	56 11 82
Farmàcia	56 13 61
Col·legi Públic	56 13 20
Parròquia d'Ariany	56 12 02
Religioses franciscanes ..	56 12 13
Urgències (Insalud)	061
P.A.C. Vilafranca	56 05 50
Ambulàncies	55 40 75
Ambulàncies	20 65 65
Urgències Son Dureta ...	17 50 00
Guàrdia Civil	062
Bombers	085
Funerària Sant Joan	52 60 53
Telefon de l'esperança ..	46 11 12

Pluviòmetre

Gener	Febrer
Dia 5 ... 2 l.	Dia 1 ... 7 l.
" 6 ... 2 l.	" 2 ... 8 l.
" 12 ... 18 l.	" 6 ... 4 l.
" 13 ... 6 l.	" 14 ... 17 l.
" 14 ... 4 l.	" 20 ... 5 l.
" 23 ... 12 l.	" 21 ... 3 l.
" 24 ... 5 l.	" 27 ... 12 l.
" 29 ... 9 l.	" 28 ... 4 l.
" 30 ... 5 l.	Total ... 60 l.
Total ... 63 l.	

Ariany

Revista Local Independent

Plaça de sa Creu, 2

07529 Ariany

Telef. i fax: 56 12 87

D.L.: PM 207-1971

Edita

Associació Cultural Ariany

Grup de Redacció

Gabriel Frontera Mestre

Jaume Taberner Ribot

Catalina Pont Julià

Tomeu Bauçà Frontera

Margalida Taberner Ribot

Dibuixos

Jaume Capó Sansó

Imprimeix

Gràfiques SIBA

Els articles, cartes i comunicats publicats
en aquesta revista expressen únicament
l'opinió dels seus autors

Pàg. nº

3	Missatge del President del Govern
	Balear, Cristòfol Soler, amb motiu de
	la celebració del dia de les Illes Balears
4	Miquel Gayà Sitjar, Fill predilecte de Sant Joan
5	Nou capellà a Ariany. Quaresma, camí de la Pasqua
6	Sant Antoni
8	Un poc de tot
12	Plenari
13	Festes de carnaval
14	Cançons a l'amo en Joan de Son Ribotet. Cançons
	per en Miquel Àngel i na Maria amb motiu del seu
	matrimoni
15	Societat
16	Entrevista a Don Bartomeu Mateu Coll, nou rector
	d'Ariany
20	Escola
21	1996, any dedicat a la commemoració dels 100 anys
	de l'aplec de rondaies d'en Jordi des Recó
22	50 preguntes a Joan Molinas Julià
24	L'hora del Pla
26	Cartes a la redacció: Alumnes de 6è, 7è i 8è del
	col·legi públic d'Ariany
27	Esports
28	Passatemps
29	Cartes a la redacció: Al.lots del betlem vivent
30	Dossiers del CIM
31	Comunicats
32	Sa farola

Missatge del President Soler amb motiu del dia de les Illes Balears

Menorca 9 i 10 de març

L'IMPULS CULTURAL I LA REALITAT BALEAR

Sovint m'he demanat, en un acte de reflexió cívica, com es genera, com es forma i com creix, en els grups socials que participen d'uns mateixos lligams territorials, historicoculturals i institucionals objectius, la consciència col·lectiva, el convenciment de pertànyer a una mateixa comunitat.

Lògicament, aquesta reflexió personal m'afecta molt més d'ençà que ocup el càrrec de president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Al cap i a la fi, la qüestió és si l'existència efectiva d'una configuració territorial comunal d'una història pròpia, d'una cultura compartida, i l'empara, també conjunta i específica, d'unes institucions basten per atorgar realitat pròpia a un projecte de Comunitat viu i consolidat, capaç de transcendir les conjuntures provisionals i de sobreviure als cicles i a les tendències temporals.

Si volem donar resposta adequada a aquest interrogant, en primer lloc hauríem d'indicar que tots aquests elements són indefugibles. És a dir, sense història, tradicions i llengua pròpia, no hi pot haver una personalitat col·lectiva arrelada, dins la qual cada ciutadà es pot sentir com a part d'una comunitat singular i diferenciada de les existents arreu del món.

L'aspiració balear

Però dir que aquests ingredients són indispensables no resol la inquietud, no tanca el cercle. La pregunta continua sent si aquests valors compartits són suficients per configurar la consciència de poble. I, aquí, la resposta, si més no la que ens aporten els exemples de la història universal, és negativa: un patrimoni d'aquesta naturalesa no basta per a un objectiu que transcendeix un llegat preexistent. La conclusió és que el principi de la cohesió interna entre ciutadans només pot venir de la capacitat que tinguin aquests mateixos ciutadans d'harmonitzar-se, de fer-se part d'un tot enquadrat dins les condicions prèvies esmentades abans,

És evident que l'existència i el desplegament de les institucions polítiques de la nostra Comunitat Autònoma reconegudes a l'Estatut de 1983 han fet més en 13 anys, que altres fórmules d'organització assajades durant la història moderna i contemporània de les illes Balears. També és evident, però, que les Balears no han manifestat encara totes les possibilitats de reafirmació ni, tampoc, totes les capacitats de força i unió comunitària que hi són implícites.

Totes aquestes consideracions es refereixen a les Balears com a comunitat, no a l'afirmació que cada illa fa

de la seva personalitat diferenciada, afirmació, d'altra banda, establerta, arrelada i sentida. En conseqüència, si volem expressar el sentit col·lectiu de les Balears, no podem més que seguir un camí, trobar la realitat supràinsular que ens identifica, la que ens defineix per damunt de les particularitats de cada illa. Trobar tot això que compartim plegats, tot allò que consideram béns de cada ciutadà de les Balears perquè són, indistintament, valors a l'univers que formen Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Els béns culturals

L'expressió d'aquests valors que són de cada illa i, alhora, valors universals de la comunitat supràinsular de les Balears no té per què ser difícil. De fet, abans parlàvem dels grans eixos -els històrics, els culturals, els referits a la llengua que fonamenten l'edifici que compartim. Potser que fer factible la formació d'una realitat supràinsular signifiqui extreure de cada gran apartat l'aportació o les aportacions essencials que poden donar impuls a l'aspiració autònoma protagonitzada per totes les illes.

No intentaré ara -tampoc no ho podria fer- una enumeració exhaustiva de qüestions que, amb tota seguretat, necessiten d'una consideració reflexiva i ponderada. Sí que m'atreviria, però, encara que som molt conscient del valor parcial de la suggerència, a destacar la importància que, en relació amb el concepte d'unitat, tenen els llegats intel·lectuals i artístics de les grans personalitats de la nostra cultura. Baixant al terreny dels exemples, podria dir que si un menorquí, un eivissenc o un formenterenc reconeixen com a pròpia la contribució del mallorquí Ramon Llull, aquest fet, aquesta assimilació instintiva, ens situa sens dubte en un nivell d'integració importantíssim. L'exemplificació es podria ampliar a noms de qualsevol illa, amb la mateixa apel·lació per a la resta. L'excel·lència

de l'obra de Josep M. Quadrado té un abast balear indubtable, el seu valor intel·lectual és propietat de tots els habitants de les illes. I què hem de dir d'Isidor Macabich o de Francesc de Borja Moll o de mossèn Antoni M. Alcover, entre els molts que poden ser citats en una relació inapel·lable.

Les contribucions d'un Ramon Llull, un Quadrado o un Macabich són esplèndides en la mesura que superen, gràcies a la universalitat de la cultura, els límits de l'illa on nasqueren i, en conseqüència, qualsevol límit mesurat en termes geogràfics o territorials. Són aportacions de savis, humanistes i pensadors que sorgiren a Mallorca, Menorca o Eivissa, a qui els ciutadans de les Illes atorgam, pels seus mèrits objectius i pel fet de formar part del nostre esperit, la capacitat de representar-nos universalment. Sense anar més lluny, Mascaró Pasarius, l'arqueòleg menorquí a qui la Comunitat Autònoma vol retre homenatge amb la Medalla d'Or, gaudeix d'una biografia impecable, demostrativa de l'encert d'una lluita pels valors que, amb plena propietat, hauriem d'anomenar valors balears. Tots ells són grans referents que ens permeten identificar una personalitat compartida que ens fa forts des de les arrels. Com ens ho permet també, des d'una altra perspectiva i per

raons òbvies, la tasca reservada a la Universitat de les Illes Balears, la instància acadèmica que juga un paper insubstituïble en l'enfortiment de la realitat supràinsular.

Dia de les Illes Balears

Podria haver triat altres arguments per fonamentar la consistència de la nostra realitat col·lectiva amb motiu de la diada autonòmica. Però crec que sí, any rere any, i en qualsevol àmbit de la vida social, som capaços d'associar el missatge autonòmic al reconeixement dels llegats dels nostres intel·lectuals, enfortirem la nostra Comunitat Autònoma de manera imparabile. Convé no oblidar que, malgrat el dret històric de les Balears a gaudir d'institucions d'autogovern, aquestes instàncies només ens garanteixen una unió estructural, mentre que el motor de fons de les altres aportacions ens atorgarà una cohesió més profunda, directament relacionada amb l'opció i l'esperit dels individus, i és aquesta opció, que trien lliurement els ciutadans -no podem oblidar-ho-, la que sustenta les institucions i tots els esforços d'autogovern.

Cristòfol Soler i Cladera

President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Miquel Gayà i Sitjar, Fill predilecte de Sant Joan

La vila de Sant Joan es disposa a celebrar amb goig la proclamació de Fill predilecte a favor del santjoaner Il·lm Sr. Miquel Gayà i Sitjar, acadèmic de número de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià i acadèmic corresponent de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

La vocació literària del reconegut home de lletres arranca de la seva infància, que s'obrí a la bellesa dins la ruralia santjoanera i començà a nodrir-se dins l'encant de les muntanyes de Lluc, en condició de blauet de l'Escolania del santuari.

Deixeble del poeta Miquel Ferrà, i acompanyat per l'amistat i l'estímul de Maria Antònia Salvà i Guillem Colom, Miquel Gayà és autor d'una inspirada obra poètica que compta amb publicacions com *L'Atzur Il·luminat* (1944), *Breviari d'amor* (1946), i *Cançó del crepuscle*, reculls reunits en el volum *Ruta dels cims* (1951) de la col·lecció *Les Illes d'Or*. Entre els fruits de la seva maduresa cal destacar el *Poema de l'Ave Maria* (1953) i *Miratges del record* (1975).

Com investigador i estudis de la literatura catalana, és autor, entre altres obres menors, de *Contribució a l'epistolari de Miquel Costa i Llobera* (1956), *La poesia de Miquel Ferrà* (1960), *Contribució a l'epistolari de Joan Alcover* (1964). La lletra i l'esperit (1978), i els treballs encara inèdits *De Mallorca i fora Mallorca* (1989) i *Epistolari de Maria Antònia Salvà amb Miquel Ferrà* (1990).

Té un singular interès la seva obra autobiogràfica *Històries*

i memòries (1986) que, dins el marc de la seva història personal en un espai de quasi quaranta anys (1917-1954), presenta la història de la vida literària mallorquina, amb relació als esdeveniments polítics de la segona república, la guerra civil i la post-guerra.

A tot això s'hi ha d'afegir una extensa llista d'articles sobre crítica literària, recensió de llibres i altres temes culturals, publicats a múltiples diaris i revistes, i nombrosos parlaments i conferències en l'avinentsa d'homenatges i commemoracions.

Dins la seva trajectòria vital destaquen dues notes singulars i característiques: la seva fideïtat a una línia estètica, conscientment elegida i mantinguda al llarg del seu treball literari renunciant a fàcils llores i prescindint de modes passatgeres, i la seva fideïtat a la cultura catalana, contribuint al sosteniment i conreu d'una llengua llargament reprimida i ofegada.

El Col·lectiu Teranyines, per a la recerca històrica santjoanera, el mes de novembre propassat va sol·licitar a l'Ajuntament de Sant Joan el reconeixement públic del treball i dels mèrits d'aquest insigne Santjoaner, i la Corporació municipal ha acordat la declaració de Miquel Gayà i Sitjar Fill predilecte d'aquesta Vila. L'acte de proclamació se celebrarà el dissabte 16 de març, vigília del Quart Diumenge.

Col·lectiu Teranyines

Església

Nou capellà a Ariany Presentació

Primer de tot una salutació per tots els qui viven a Ariany i per tots aquells qui foren nats a Ariany i viven fora.

Som Bartomeu Mateu Coll, natural d'Inca on vaig néixer dia 24 de Març de 1933. Som sacerdot desde 1958. He de compartir la Parròquia de Sant Albert Magne de "Las Gaviotas" amb la d'Ariany.

Vos salut desde la plaça de l'església, devora les palmeres i xiprers. Des d'aquí, celebraré joïos la fe amb Jesucrist cada dia amb vosaltres. Uns dies dins la pregària i alabança a Déu pel nostre poble, altres dies per encomanar els vostres difunts a la misericòrdia de Déu, que ens ha promès el descans etern.

Junts celebrarem la nostra FE, la nostra adhesió a Jesucrist amb alegria d'infant, per lo que Jesús mos diu: "deixau que els nins venguin a mí".

Des de petits els vostres pares vos alimentaren amb la verdadera doctrina. I abocaren el vostre cors la perfecció Suprema que és Déu.

Aquest Déu, que contemplam cada dia mirant les seves obres. La creació és l'exponent més clar de la seva grandesa, sabiduria, hermosura i poder. Ja Déu es valgué dels patriarques i profetes, en temps antics, per comunicar-se al poble d'Israel. Nosaltres arianyers, estam en situació millor, per la presència de Jesucrist: Déu amb nosaltres.

Aquest Jesús que està sempre present en els nins, els pobres d'esperit i els senzills.

És agradable sembrar bona llavor en els cors dels infants, la seva inocència i fam de veritat és la millor sementera.

La nostra FE no pot quedar estèril, més aviat demana una resposta generosa de l'home. Per una part la responsabilitat dels majors, i per l'altra la resposta generosa de la joventut a la crida de Déu.

No podem mirar enrera acovardats: la fe compromet a tot home.

Ja mai serà completa la nostra formació i menys la formació dels nins, l'educació dels joves, si es descuida, omiteix o passa per alt l'educació de la FE. Acabaré recordant la dita de Sant Pau, Romans 10, 9-10 "perquè si confesses amb els teus llavis que Jesús és Senyor i en el teu cor creus que Déu l'ha resussitat d'entre els morts, seràs salvat".

Bartomeu Mateu Coll

2 de Febrer de 1996

Quaresma i Pasqua ens conviden a recobrar el sentit de la vida.

Poble de Déu

Quaresma camí de la Pasqua

Pensar que la quaresma és una relíquia de temps passats concervada per inèrcia, seria una perillosa equivocació per nosaltres.

És veritat que podem i hem de canviar maneres concretes de viure la quaresma (abans per exemple, es donava molta d'importància al dejuni; ara, és totalment secundari).

L'important és una exigència més radical que va al fons del nostre ésser.

Per això la quaresma és el temps fort de renovació, de prova, de progrés decidit, és el temps en que la comunitat cristiana es troba per examinar-se, per recordar el seus compromissos fonamentals. Perquè així es prepara i es dirigeix vers la gran celebració; la festa de la vida, de l'alegria, del triomf de l'amor, que serà la salvació de Pasqua.

És un temps de conversió per tots els qui ens sentim membres de la comunitat cristiana. Però, no de conversió pel nostre esforç, sinó sobretot, de conversió penetrant de la paraula de Déu.

Per la força i per la fecunditat transformadora dels sagraments.

Tota la comunitat cristiana es renova perquè és Jesucrist, és l'Esperit, és Déu qui la renova.

Per una part ens deixarem santificar per Déu, i dins la pregària prepararem el nostre SI generós, per mirar de fer present l'amor de Déu entre els homes.

Bartomeu Mateu Coll

Sant Antoni

Aquí hi ha les fotografies d'alguns dels participants de la ximbombada que es va fer el dissabte de Sant Antoni a sa Plaça, les fotografies de la ximbombada són fetes d'en Joan Ferrer.

També hi ha una fotografia d'una comparsa que hi va haver el dia de Sant Antoni.

Sant Antoni

Aquí teniu unes quantes carrosses de les beneides de Sant Antoni d'enguany, l'ordre en que surten publicades no es correspon necessàriament amb l'ordre dels premis.

Hi podem veure s'oliverar, sa vermada, sa guarderia, sa conversió de Sant Antoni, es picapedrers, ses matances, i per acabar sa partera.

Un poc de tot

Aquesta secció, ja ho he dit en altres ocasions, pretén ésser una recopilació de notícies o curiositats referides a Ariany o als arianyers, aparegudes a premsa, llibres, revistes, ràdio, TV i altres mitjans de comunicació.

Lògicament i com podeu imaginar, és molt difícil per part meua, abarcar tota la informació publicada per lo que és d'inestimable valor la col·laboració de gent que en veure ressenyes arianyeres les me fan arribar i és així que aquest mes tendreu dues informacions prou interessants; la primera, referida a la nostra parròquia i extreta de l'arxiu del Palau Episcopal i l'altre d'un llibre que un bon amic em va fer arribar titolat "Mallorca Itineraria" de José Maria Salvá, imprès a l'octubre de 1912.

Com podeu imaginar, són dades conegudes i que segurament haureu vist publicades més d'una vegada a n'aquesta Fulleta, encara que sia baix altres interpretacions o visions, així i tot, mai és sobra recordar-les ja que és a força de llegir-les i tenir-les presents com les retindrem a la nostra memòria i ens ajudarà a conèixer i estimar de cada vegada més tot lo que és nostre...

Començarem idò amb les:

Notas históricas sobre la parroquia de Ariany

Don Marcos Antonio Cotoner y Sureda, al que concedí Felipe V, el 3 de agosto de 1717, el título de Marqués de Ariany, trajo de Madrid una imagen de Nuestra Señora de Atocha y quiso edificar para ella una iglesia sobre el terreno de un antiguo oratorio. Con este fin se construyó en 1737 una pequeña rotonda, que, por falta de apoyos, se vino abajo. Cuarenta años más tarde y en el mismo sitio

fue edificada una nueva iglesia rectangular dedicada igualmente a Nuestra Señora de Atocha.

En 1870 los vecinos del lugar pidieron al Obispo de la diócesis que nombrase un vicario para que cuidase de aquella iglesia, en la cual pudiesen los vecinos cumplir sus deberes religiosos, ya que la iglesia parroquial de Petra quedaba a cinco kilómetros. Se obligaban a pagar al vicario treinta cuarteras de trigo anuales para su sustento así como a dotar con limosnas el culto y fábrica de la iglesia. Años más tarde el Obispo erigió en vicaría el oratorio público.

En 1934, a petición de todos los vecinos del lugar, el Arzobispo-Obispo de Mallorca, Dr. Miralles Sbert, elevaba a la categoría de parroquia de entrada aquella vicaría, y designaba los límites de la demarcación parroquial.

La iglesia de estilo barroco y bastante capaz para el pueblo, que se compone de unas 270 casas y sus habitantes no llegan al millar, notándose desde hace algunos años una rápida disminución por emigración.

El 30 de agosto, día en que se celebra la fiesta de Nuestra Señora de Atocha, titular de la iglesia y del pueblo, y en el año 1908, el que entonces era vicario general, D. Antonio M^o Alcover, puso la primera piedra del crucero, con que se engrandeció el antiguo pueblo.

Ariany a l'any 1912

Lo que transcriuré a continuació, està publicat l'any 1912, com ja he comentat abans, això sí que possiblement sia la primera vegada que ho vegeu publicat.

La ressenya és petita però molt interessant.

"Ariany

Lugar en el ayuntamiento de Petra.

Partido judicial de Manacor

Población: 749 habitantes

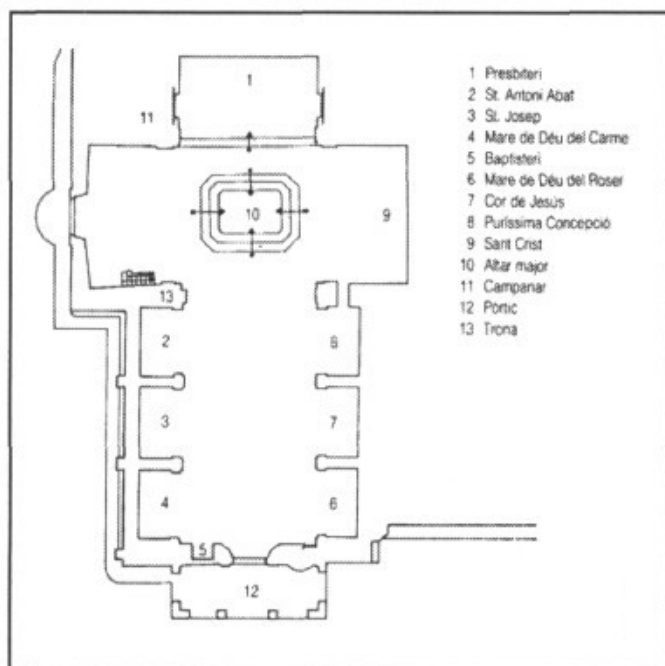
Agricultura, industria y comercio: cereales, lino, cáñamo, hortalizas, frutas y vino. Cría del ganado de cerda.

Carnet: Este lugar fue en otro tiempo una Alquería que, cuando el repartimiento de lo conquistado en 1232, correspondió de alodio Real. La población no tiene edificio alguno digno de mención y sus habitantes son de tranquilas costumbres.

Fondas: No hay ninguna, pero se preparan comidas en casa de Miquel Mestres (a) Pavana, calle Mayor n° 30 y en el café de Miguel Darder (a) Casulla, Plaza s/n

Comunicaciones: Correo: encargado de este servicio está el peatón llamado Miguel Ribot (a) Pascual, residente en la calle del Sol, n° 36, el cual va diariamente a Petra a las 14'30 y regresa a la 18.

Otras comunicaciones: No cuenta este lugar con dili-

Plànol de l'església d'Ariany

gencia alguna, ni medio oficial de comunicaciones, viéndose obligados sus habitantes a ir a Petra para relacionarse con el resto de la isla.”

L'especial de Sa Fulleta al “Diario de Mallorca”

El “Diario de Mallorca”, mitjançant el seu corresponsal a Petra, Llorenç Riera, es va fer ressò del número especial que va sortir el passat mes de gener de la nostra revista, amb el següent escrit:

Edición especial de “Ariany” para celebrar el número doscientos

La revista local Ariany, editada en la población del mismo nombre, acaba de alcanzar su número doscientos. Con tal motivo ha sacado a la calle un número especial, editada incluso en papel de mayor calidad que el habitual y con contenidos especiales o ampliados, en relación a lo que es cotidiano en las páginas de la publicación.

Ariany es hoy uno de los municipios de menor población de Mallorca, pero dispone de una de las revistas mejor consolidadas de la Prensa Forana mallorquina. Nacido al amparo de la parroquia, Ariany tiene una periodicidad bimensual y se define como una revista local independiente.

Sa Farola, la firma anònima que desgrana los más sabrosos cotilleos del pueblo, se ha permitido el lujo de escribir dos páginas en este número especial, en el que también ocupan espacios preferentes representantes de instituciones oficiales. El presidente de Prensa Forana, Miquel Company, ha analizado el significado de la revista.

Mobilitzacions per un institut a Sineu

Pel proper curs escolar, està previst que els alumnes que començaran el programa escolar ESO, tan sols els de Sineu, Petra, Montuïri i Algaida ho podran fer al seu poble, els altres, entre ells Ariany, s'hauran de desplaçar a diferents instituts de la comarca.

Per tal motiu, les APAs del Pla han format una coordinadora per defensar i intentar que s'acceleri la construcció d'un institut d'ensenyança secundària a Sineu, per cobrir les necessitats dels 14 municipis del Pla de Mallorca i el passat 19 de febrer, varen tenir al casal de cultura de Sineu, una reunió amb Antoni Arbós, secretari de la Delegació Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència i amb Pere Carrió, inspector de la zona.

Segons va explicar Arbós, està previst que les obres comencin l'any 97 i acabin l'any 99 per lo que es demana als pares que tinguin paciència i que els joves es desplacin uns anys als instituts corresponents.

Per tant, ja ho sabeu, els joves arianyers, aniran fins el 99 de la “xeca a la meca” i després, ja ho veurem.

L'escola d'Ariany sense calefacció

Hi ha notícies que et fan pujar els colors i per mostra la següent que aparegué el passat 21 de febrer al diari “Última Hora”.

“Abrigos y bufandas en vez de calefacción en un colegio

Un residente en Ariany afirma: “Hemos recibido una nota del profesorado del colegio indicándonos que enviemos a los niños provistos de abrigo y bufanda porque el sistema de calefacción no actúa debido a que cuando lo conectan, hace saltar los fusibles. Esto viene sucediendo ya dos años consecutivos”.

Sin palabras.”

Quan vaig llegir això també vaig quedar sense paraules, i vaig pensar que tal volta valgui més anar de la “xeca a la meca” però en condicions, que estar al nostre poble en condicions infrahumanes.

Escola per adults

Dins aquest ram de l'ensenyament, també hi ha males-tar, ja que la Mancomunitat d'es Pla, ha reduït el pressupost de l'any passat que estava en 15 milions, a 1'5 milions, que està previst que s'inverteixi enguany a n'aquest apartat. Segons ha manifestat el vice-president de la Mancomunitat, Joan Antoni Ramonell, l'objectiu és reduir despeses i tan sols es pensa invertir en els temes absolutament necessaris. Per altra part, el vice-president també opina que aquest tema d'educació és competència del Ministeri d'Educació i Ciència i que hauria d'esser aquest organisme qui es fes càrrec de les despeses.

Com podeu imaginar, ja hi ha hagut mobilitzacions i s'estan recollint firmes per presentar al Ministeri ja que es consideren discriminats respecte a altres zones de Mallorca.

Les Mancomunitats del Pla i Raiguer unificaran la recollida de fems

La comissió d'enllaç del Pla i el Raiguer, acordaren en reunió celebrada el passat 5 de febrer a Binissalem, contractar el mateix servei de recollida de fems a partir del proper gener del 97, ja que les dues mancomunitats, a hores d'ara, tenen contracte en diferents companyies per lo que resta d'any 96; d'aquesta manera, es pensa aconseguir unes ofertes especials i ventajoses pels 25 pobles de les dues mancomunitats i també es podran exigir millors serveis als concessionaris al ser el període de contractació més llarg, de 5 a 7 anys.

El Govern destinarà 300 milions al programa 5B

El Govern destinarà 300 milions al programa 5B d'ajudes europees, amb la finalitat del relleu dels municipis rurals, entre ells els del Pla.

Segons el coordinador del programa, Pere Rotger, l'aportació del Govern, es complementarà en 300 milions més, de la Unió Europea endemés de capital privat que aportin els interessats en dur a terme projectes dins els municipis inclosos a n'aquest programa d'ajudes. El total d'inversions previstes per enguany podria superar d'aquesta

manera els mil milions de pessetes.

Dels 300 milions del Govern, uns 90 es destinaran a ajudes directes als ajuntaments. Aquestes ajudes, a fons perdut, es destinaran a realitzar obres de millora del paisatge i entorn dels pobles beneficiats.

El pla del Pla

Encara que sembla estar en un punt mort, el "pla del Pla", està en marxa. Per cert, no us perdigueu un article d'en Sebastià Verd publicat al "Diario de Mallorca" i que degut al seu interès publicam a n'aquest número. Però anem al que ha passat des del darrer número.

El passat 18 de gener, els 14 batles de la Mancomunitat es reuniren a Petra per tractar els temes del Pla, amb el qual, i dit sia de pas, estan en desacord en bastants d'aspectes, per lo que acordaren una sèrie de punts que es presentaren al Govern Balear per el seu estudi i posterior aprovació o rebuig. Entre aquests acords estan:

- En lloc de 50.000 metres per construir, es vol rebaixar a 30.000 metres (4 quarterades) o a 15.000 metres (2 quarterades), segons s'han àrees de més o menys protecció.

- Es suprimiran les llicències per construir casetes "de aperos" amb la finalitat d'evitar que posteriorment es converteixin en xalets il·legals. Els batles, pensen que és millor substituir aquestes construccions per uns magatzems agrícoles amb capacitat per les necessitats del pagès, sempre i quan pugui demostrar les seves activitats agrícoles.

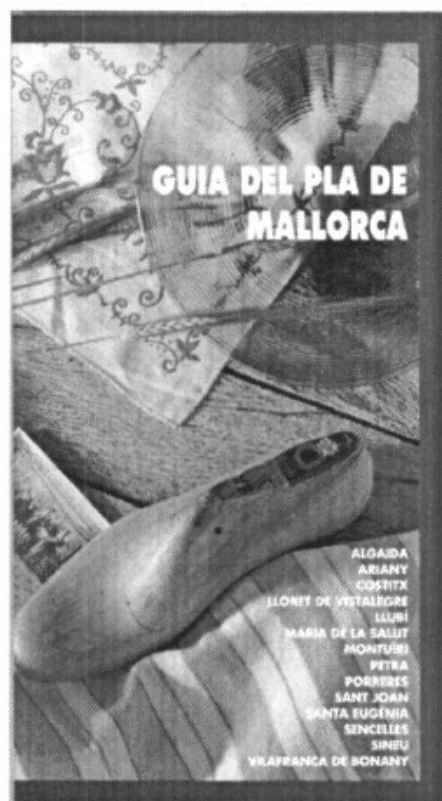
- Es facilitarà l'agrupació de finques per evitar petites parcel·lacions, d'aquesta manera, es propiciarà la construcció de vivendes i s'evitarà l'acumulació d'urbanitzacions.

Tots els batles estaren d'acord en recolzar la construcció de vivendes ben fetes en lloc de "chapuzas", posant com exemple que si una persona vol fer-se un xalet, sol·liciti la corresponent llicència i realitzi un projecte per tal motiu, en lloc de sol·licitar un permís per una caseta "de aperos" per després realitzar-hi obres i després de varies ampliacions i afegits convertir-la en un xalet.

Les propostes es redactaren i es presentaren al Govern per la seva aprovació inicial. Després s'obrirà un termini de dos mesos d'exposició pública per presentar al·legacions i si no n'hi ha, es procedirà a l'aprovació definitiva.

Tot aquest procés pot durar uns sis mesos i si no hi ha res de nou, després s'hauran de començar a cercar ajudes per poder dur a terme el pla i s'espera demanar-les al Govern Balear, CIM, Unió Europea, mitjançant el programa 5B, etc.

I així estan les coses, supòs que durant tot aquest any

en parlarem i tenc ànsia que no quedi tot en reunions, plans i projectes, que per altra part, no seria la primera vegada, però mentres s'en parla...

Eleccions 3M

Ja hem tornat passar unes eleccions, a n'aquesta ocasió les generals. Encara són fresques les passades locals i regionals i no ens hem temut i hem hagut de tornar passar per les urnes per depositar la nostra voluntat.

Els resultats tots les sabeu, el PP guanyat, després de 14 anys de governar el PSOE, o lo que és el mateix n'Aznar a guanyat a n'en Gonzàlez.

Era previsible aquest canvi ja que els darrers anys el PSOE s'havia vist embolicat en una sèrie d'escàndols que havien minat poc a poc la credibilitat dels governants i quan bé era un canvi obligat; així i tot no serà un canvi traumàtic com era previsible, ja que les diferències no han sigut substancials, el PP ha tret 156 diputats pels 141 del PSOE, com que la majoria absoluta estava situada en els 176 diputats, suposa que les forces estan molt repartides i que hi haurà més de dues encontrades. Per la democràcia, crec que són uns resultats molt bons, ja que no tendrem el "rodillo" que s'ha hagut de suportar amb el PSOE, ara bé, desde el punt de vista de la governabilitat crec que n'Aznar ho passarà molt malament, veig molt difícil que pugui dur a terme molts dels projectes, ja que sempre haurà d'estar pactant i això li pot restar molta maniobrabilitat.

I quan veig els resultats, Mallorca em fa pena, sabeu per què? Idò mirau:

Convergència i Unió: 16 diputats
 Partit Nacionalista Vasc: 5 diputats
 Coalició Canària: 4 diputats
 Bloc Nacionalista Gallec: 2 diputats
 I noltros què?
 PSM: 24.531 vots a la mar
 Verds: 9.309 vots a la mar
 UM: 6.897 vots a la mar

i mentres tant, discutint si es fum de sa incineradora fa mal o no en fa.

Personalment, ja ho he dit en altres ocasions, crec que tots aquests partits lo que haurien de fer seria juntar-se, oblidar-se de sentimentalismes i utopies que no condueixen enlloc i formar una autèntica força nacionalista a l'estil de Coalició Canària, bloc nacionalista Gallec, o altres per l'estil, amb la suma dels 3 han tengut 40.737 vots, crec que si s'hguessin presentat junts n'haurien tengut més i a hores d'ara podríem tenir un diputat nacionalista, que vist com

han anat ses coses, podrien esser de gran profit per la nostra terra.

Particularment no m'agrada veure manifestacions posteriors de representants del PSM i UM dient que "aquesta no és la nostra guerra", perquè van equivocats, endemés si no és la seva guerra idò que no se presentin, perquè sí, tal volta, és la guerra dels electors que els han confiat el vot.

En quant al nostre poble, crec que eren previsibles els resultats i no crec que hagin estranyat a ningú:

PP: 312 vots
 UM: 186
 PSOE: 65
 PSM: 20
 EU: 9

Ariany vol en Toni, però Ariany també és conscient de que "no és la seva guerra" i va a lo pràctic, d'aquí que hi hagi hagut un vot majoritàriament al PP.

Per altra part, fer constar que d'un cens de 700 habitants, en votaren 601, lo que suposa un 86%, el % més alt de Mallorca després d'Escorca amb un 87%.

I també fer constar l'orgull que com arianyers hem de tenir d'haver vist al nostre batle encapçalant les llistes al Senat per UM, segurament l'haureu vist compartint cartell amb en Jaon Vidal per totes les carreteres i pobles de Mallorca, una altre cosa són els resultats, però torn a lo que he dit abans, així com es presentava, crec que no era la "seva guerra"

Biel Tovell.

Plenari

Acta de dia 12 de gener

Sol·licitud al MEC institut de Santa Margalida

Vista la sol·licitud feta per l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Públic d'Ariany, APA, sobre la problemàtica que es crearà, als alumnes de l'esmentat col·legi, els quals l'any vinent han d'anar a l'Institut, que en principi hauria d'esser el de Manacor. I que és de coneixement públic, que quedarà massificat, per la qual cosa s'hauran d'establir un horari d'horabaixa, amb els conseqüents problemes que aquestes mesures suposaran, tant als pares com als mateixos alumnes, ateses les males comunicacions que actualment hi existeixen entre Ariany i Manacor. A proposta del Batle, i per unanimitat de tots els assistents, s'acorda: informar favorablement, en aquesta sol·licitud i trametre certificació del present acord a la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència, en la qual s'exposarà clarament les desavantatges i inconvenients de l'assistència dels alumnes d'Ariany a l'Institut de Manacor; així com també les avantatges i les facilitats de que disposem, recolzada pels pares, de poder cursar batxillerat a partir del pròxim curs al nou institut que entrarà en funcionament a Santa Margalida.

Contractació enllumenat camp d'esports

Rebuda la comunicació del CIM perquè es dugui a terme la contractació de les obres d'enllumenat del camp d'esports d'Ariany. A proposta del Batle i per unanimitat

dels assistents s'acorda: aprovar el projecte tècnic redactat pels tècnics del CIM, així com també el plec de condicions econòmiques i administratives i convocar un concurs obert pel procediment d'urgència.

Aplicació del reial decret llei núm. 12/95

De conformitat amb el que disposa el reial Decret LLeí núm. 12/1995, sobre la pròrroga dels Pressuposts Generals de l'Estat per a l'any 1996, i al mateix temps l'aplicació de l'augment del 3'5% de les retribucions dels funcionaris i personal laboral, d'aplicació de la llei 30/1984.

Modificació serveis arquitecte

Atesa la petició formulada per l'arquitecte sobre els honoraris de la minuta, la qual no ha canviat des de la seva contractació, s'acorda augmentar-la en 5.000 ptes. mensuals durant l'any 1996.

Adquisició rajoles edificis i locals

Atès que des de fa més de 30 anys que no s'ha duit a terme la modificació de la retolació de l'enumeració dels edificis d'Ariany i donat que durant l'any 1996 s'ha de fer la renovació padronal, s'aprofitarà aquesta circumstància per posar al dia l'esmentada enumeració, sempre que la seva despesa no superi la quantitat de 150.000 ptes., i si supera aquesta xifra, s'ha de sotmetre altre cop a l'aprovació del plenari.

Carta a la revista

Sr. Director:

Ens dirigim a vostè per expressar-li la nostra repulsa a un escrit de "Sa Farola", dins la darrera fulleta de Novembre - Desembre.

Consideram que hi ha unes quantes paraules malsonants que no tenen lloc dins una "Associació Cultural".

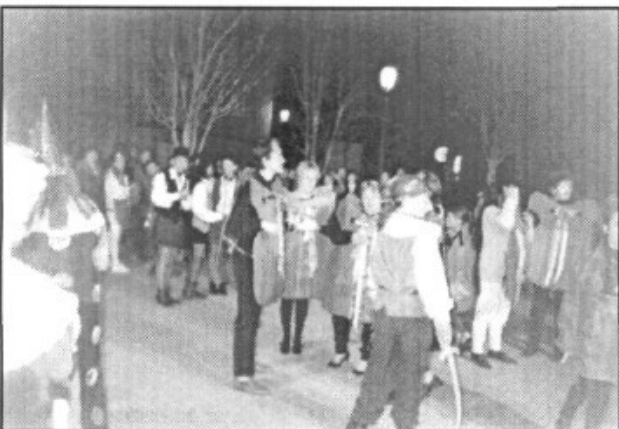
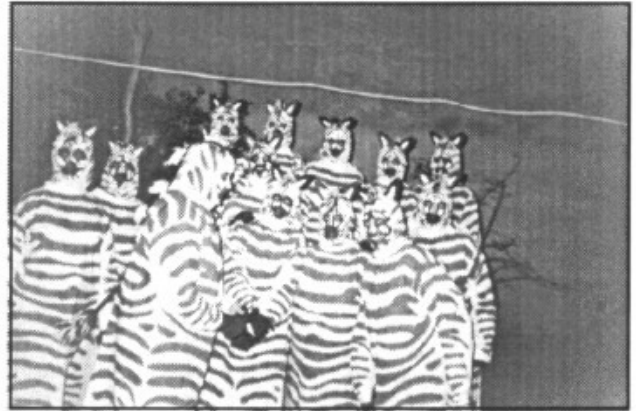
A més, creim que es pot criticar alguns dels fets que varen fer els al.lots, però no criticar el "Betlem vivent" (o la expressió que s'empra dins el comentari) ja que per esser la primera vegada que es fa dins el poble d'Ariany és d'alabar la feina que feren els al.lots, coordinats pel regidor de cultura.

Signat: Pep Alzamora i Perelló

**Col·labora
amb sa
Fulleta.
Tú hi tens
molt a dir.**

Darrers dies

Després de Sant Antoni i abans de la Corema només queda la festa des darrers dies, enguany a Ariany es va fer una festa a la plaça, s'ha de dir que hi havia més gent sense desfressar que desfressada, de cara a l'any que ve s'hauria de mirar d'incentivar un poc més a la gent perquè es desfressàs, així mateix hi havia unes quantes comparses i gent que anava desfressada per lliure, les fotografies són de les comparses més vistoses i com podeu veure hi havia un grup de turistes que no sabem de quin país venien, també hi havia uns pallassos de sa tercera edat, unes guarda de zebres, unes futbolistes, unes castanyetes, etc

Cançons dedicades a l'amo en Joan de Son Ribotet

L'amo en Joan de Son Ribotet,
era un home exemplar,
d'ell bé s'en podien fiar,
perquè era un bon homonet.

I d'unes virtuts ben cristianes,
que allà el Cel haurà trobat,
lo que a la terra havia sembrat,
ses bones costums i usances.

Que Déu l'hagi perdonat;
si l'amo en Joan cap falta tenia,
i l'hagi rebut amb alegria,
i a la glòria hagi estat ben arribat.

Noranta-sis anys ja tenia,
quan l'amo en Joan va morir,
molt a n'aquest món va sofrir,
però sempre li vaig sentir a dir,
que de qui Déu volia fugir,
sempre de bades corria.

Així que això és es pensament meu,
perquè bons exemples vareu dar,
i sempre vareu acceptar,
tots ets exemples de Déu.

Quan l'amo en Joan va morir,
es seu capet ja no funcionava,
però o que sempre resava,
i sempre pensava amb lo diví,
i això mai li va fugir,
i en la glòria sí que hi pensava.

Déu té la mort i la vida,
i a l'amo en Joan cap al Cel ja ha cridat,
i esper que l'hi haurà estojat,
per descansar una bona cadira,
que és es premi que voldria,
que l'amo en Joan hagués trobat.

Joan Frontera.

Cançons per en Miquel Àngel i na Maria amb motiu del seu matrimoni

Pau i bé és l'escomesa,
de lo que vaig a començar,
perquè sempre hem d'alabar,
un casament i això és ben clar,
un dia en tanta grandesa.

Nebot Miquel Àngel i Maria,
a la fi heu arribat,
a un dia tan sospirat,
i deixar el vostre cor fermat,
i jurant tots dos un amor plena.

La vostra fe és cristiana,
i vos ha duit a n'aquest altar,
i es cosí Pere frare franciscà,
avui vos ha vengut a casar,
anunciant que sempre vos heu d'estimar,
que és lo que l'església demana.

Com una cadena i una baula,
lligats sempre romandreu,
i d'aquí endavant tots dos sabreu,
que cosa és donar paraula.

D'altra banda i de relleu,
clavat vos quedí el meu pensament,
que un bon sí del casament,
sigui un sí eternament,
us ho diu el tio com a nebot seu.

Tu novii has de pensar,
que ara tendràs una novia,
i tota plena d'alegria,
dins els teus braços vendrà.

Tu novia no et sabi greu,
que no te'n penediràs,
perquè sempre alabaràs,
que com més amb ell viuràs,
el modo de viure seu.

Un consell vull donar-vos,
un dia de tanta alegria,
és que aquest matrimoni sia,
pel novii i la novia,
la tasca d'estimar-vos.

Avui teniu l'avinentesa,
Miquel Àngel i Maria,
que com a novii i novia,
de fer tots dos la cara fresca.

No voldria cansar-vos,
a tú nebot i novella neboda,
de dir-vos que això és una gran ona,
que l'heu de manejar tots dos,
sempre amb so fi d'estimar-vos,
que és lo que honra a una gabella.

Tú Maria i tú Miquel,
enmig de tanta euforia,
heu de rebre amb alegria,
si cap dia Déu vos envia,
tant si és un fill com una filla,
amb aquesta lluna de mel.

És un dia preciat,
que jo cançons vos pugui fer,
perquè així sempre ho sol fer,
un dia que tothom està plegat,
i després de que un s'ha casat,
ses cançons sempre li cauen bé.

Ple de goig i alegria,
ses darreres ja vos faré,
i lo que voltros desitjaré,
és que sempre poguem viure bé,
com aquell personatge vertader,
que eren Sant Josep i Maria.

Aquesta ja és sa darrera,
salut i sort poguem tenir,
que és lo que avui vos vol dir,
es vostro tio Joan Frontera.

Ariany 13 de gener de 1996.

Societat

Llibreta d'Assegurances Llar i Vida

Perquè estiguin ben segurs

Dia 13 de gener es varen casar en Miquel Àngel Mestre Moragues amb na Maria Mestre Capó.

Dia 9 de febrer es varen casar en Pedro Alzamora Pallicer amb na Raquel Maria Rubio Castañedo.

Enhorabona

Dia 2 de febrer ens va deixar l'amo en Joan Julià Pascual (de Son Ribotet), tenia 95 anys i era casat.

Dia 16 de febrer ens va deixar l'amo en Simó Mas Carbonell, tenia 66 anys i era casat.

Dia 18 de febrer ens va deixar l'amo en Jaume Rigo Mestre (des Molí), tenia 68 anys i era casat.

Descansin en Pau.

 "la Caixa"
CAIXA D'ESTADIS I PENSJONS
DE BARCELONA

Les persones interessades en que es publiqui alguna fotografia l'han de fer arribar a la redacció de la revista, nosaltres no ens feim responsables dels descuits que hi pugui haver.

Dia 31 de gener va néixer na Catalina Carreras Mas, ella és filla d'en Josep i de na Petra.

Enhorabona

Entrevista a don Bartomeu Mateu Coll

Aqueta vegada l'entrevistat és don Bartomeu Mateu Coll, ell, com tots ja sabreu, és el nou rector d'Ariany, a ell l'hi hem fet unes quantes preguntes que ara vos presentam.

- Ens faci un poc de resum de la seva vida.

Vaig néixer l'any 33, dia 24 de Març, a n'és 12 anys vaig anar a n'és Seminari, a n'el 58 me varen fer capellà i me varen destinar a Santa Margalida on hi vaig estar 5 anys, d'allà vaig anar a Consell, hi vaig estar sols 1 any; llavonces vaig passar a Mancor de la Vall, encarregat de Santa Llúcia, me dedicava molt a convivències d'al.lots, cursets d'homes, hi vaig estar 4 anys i 7 mesos; després per conveniències pastorals d'es Verbum Dei, que és un institut missioner vaig anar a una barriada de Palma, en concret a Verge de Lluc, que està entre es Pont d'Inca i Son Cladera, allà vaig fer una petita església i vàrem començar a fer feina, a n'és 5 anys es Verbum Dei es va retirar i va anar a sa Península, concretament a València i em deixaren a jo tot sol per allà, vengué un grup que arribava de Perú i el Bisbe va dir que pensava que aquell grup es cuidàs d'aquella zona i que jo anàs a Sineu, m'en vaig anar a Sineu a on hi vaig estar 6 anys grossos; d'allà me dugueren a Muro, on hi vaig estar 10 anys, a sa Parròquia de Sant Joan Baptista, a n'és 10 anys vengué es qui ara és es rector de Muro que venia de Perú, ell és un company meu d'Inca; el Sr. Bisbe me va dir si volia fer una església a ses platges; i com que jo sempre he dit que sí, vaig anar a ses platges, vaig fer una església nova, allà no hi ha gent però ha tingut molta acceptació, sobretot en s'estiu i també els dissabtes i diumenges en s'hivern, però com que en s'hivern no tenc absolutament res que fer el Sr. Bisbe me va dir, Tomeu podries anar a Ariany, i vaig dir, entre setmana amb molt de gust, ara els dissabtes i diumenges..., bé, va dir ell, proveu i ja veurem; jo allà en s'estiu els dissabtes dic 3 misses i els diumenges 3 més; i d'aquesta manera som aquí, a Ariany.

Això és es meu ministeri, ara fa un mes i un poc que amb molt de gust intent anar coneguent sa mentalitat d'aquest poble, sa gent és una gent pagesa, l'església de pagesa ha passat a ser de Ciutat.

- Només fa un mes i dies que és aquí, com ha trobat es poble?

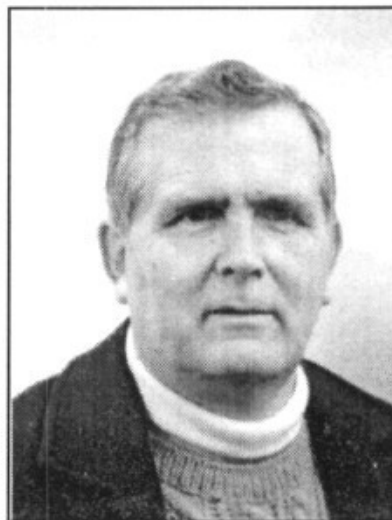
Bé, té ses mancances d'un poble petit, cara a sa cultura, cara a sa formació, hi falten escoles, que és vera que sa gent d'aquí va a Manacor, a Inca, a Palma, allà on sigui, però vulgues no vulgues s'han de desplaçar, i sa gent més pagesa, moltes vegades queda més al marge d'això.

Religiosament l'he trobat molt bé, gent bastant forma-

da, bastant preparada, jo n'estic molt content, voldria caure bé entre sa gent d'aquí, ja ho veurem.

- Vostè a n'és sermons, s'ha pogut veure que diu ses coses molt directament, i una cosa que pareix que l'hi interessa molt és sa formació dels al.lots, que se preocupa bastant perquè vagin a missa, a sa catequesi...

Sí, perquè abans es pares eren responsables totals de s'educació dels infants, un poquet ajudats per els padrins, i a Ariany no vull dir que sigui així, però es turisme mos ha duit un canvi de valors total, es joves un poc duits per es turisme i encara duits un poc per es moviments "hippies" que protestaven de tot, volien una vida fàcil, tot això ha duit un poc de despreocupació i no s'ha cuidada sa formació, inclús es mateix carinyo dels nins, es pares diuen que les estimen molt, estimar vol dir fer lo millor per es nin, i es nins fan lo que volen, això me preocupa bastant.

- Concretament a un sermó va deixar caure que es al.lots pareix que ho estimen tot, però...

Més que una formació constructiva com a dominar es món, a que es nostre poble sigui més habitable, sigui més respectada sa gent, que hi hagi uns valors, que és lo que ha de procurar un nin, idò pareix que no tenguent valors intenten destruir es propi poble, i riurer-se'n, posar en befa a quella persona, que més o manco es vol comportar amb dignitat, això és un dels factors, no vull dir d'Ariany, perquè encara fa poc temps que hi som, però que es constata, per exemple a altres pobles, com Muro, Ciutat, com veim per televisió a ses capitals; no poguent construir, a destruir lo que hi ha fet, això sí se pot evitar, qui ha de lluitar moltíssim

són les autoritats, un servidor en sa part ètica, moral i religiosa també hi he d'aportar uns valors, aposta dic que me preocupa seriosament això.

- I es pares també deven tenir un bon paper a jugar-hi per aquesta formació.

Sí, a n'es pares quan les batien es nins, les diven que són responsables de s'educació religiosa d'aquest nin, antigament ho eren, però veim dins ses esglésies, a Ariany ho he constatat aquest mes que fa que som aquí, que sa gent de 20 fins a 40 anys és sa que mos ha fuita de l'església, creuen en Déu, tenen uns valors ètics, però es Déu més important per ells són ells mateixos, s'ideal més gran és allò que les aprofita a ells, lo que les va bé a ells, pareix que aquest període de temps d'uns 20 ò 25 anys no volen que les imposin absolutament res, i quan després tenen una necessitat..., diríem que és igual que un que té un petit accident, flastoma i diu de tot; i en canvi si té un accident seriós, només diu ai Déu meu ajudau-me!, tot d'una acudeixen a Déu, creuen, Déu és molt a prop d'ell i en cavi dins sa vida prescindeixen totalment d'Ell.

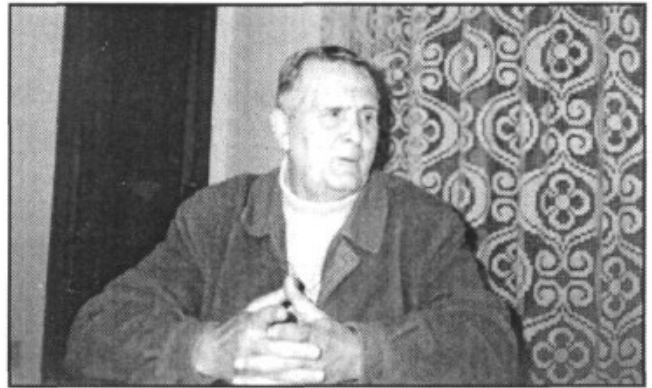
- Quina deu esser sa causa, què molta de gent arribada una edat, s'aturen d'anar a missa?

Aquí no ho puc constatar molt, però seria una cosa a llamentar, és mal d'això està en s'exemple que donen es pares, quan uns pares no practiquen..., resulta que molts de pares de paraula promocionen, ajuden, llancen els fills, però no donen exemple, i es nins quan veuen que no hi ha exemple s'aturen.

A vegades ses mares, que són, diríem, s'escola de sa família, té una excusa si hi ha nins petits, perquè sa mare ha d'atendre primer sa família i després sa seva pròpia creença religiosa, això moltes vegades duu que ses mares no hi van, es pares passen, i es nins ho veuen, avui en dia són molts vius es nins, ses paraules il.lustren però es fets, s'exemple, arrastra; vegent s'exemple d'es pares i s'exemple d'altres nins que se'n riven d'aquestes coses aparten molta de gent de sa pràctica religiosa.

- És que es dóna sa casualitat, la major part de vegades, que es qui arrastra es altres nins, es "líder" és es que les allunya d'aquestes coses.

Això és culpa nostra, perquè hem de mirar de responsabilitzar a n'es qui siguin testimonis, un servidor, es poc temps que fa que som aquí, vaig diguent quasi a cada missa: "que Déu mos estima, que nosaltres facem present aquest amor, dins sa família, dins es nostre poble d'Ariany, perquè Déu no és una idea, és un Ser, és sa Vida, és s'Amor, aposta respiram amor i a dins aquesta plenitud de

s'amor trobam a Déu", si no s'estima, si un és egoïsta, si un només se mira a ell mateix i es seu Déu és es ventre o es doblers no és d'extranyar que no practiqui.

- Passem a un altre tema, amb quins objectius ha vingut vostè a Ariany, amb quines idees?

He de dir, lo primer de tot que vénc limitat, jo tenc 63 anys, quasi segur que quan en tenguí 65 a lo millor diré al Sr. Bisbe deix aquella parròquia i agaf una parròquia, com aquesta, per exemple, per un sacerdot un poc major, amb totes se seves conseqüències, és a dir, un sacerdot quan més pot estar amb sa gent és es dissabtes i es diumenges que sa gent ve a l'església, jo justament aquests dies són es que puc estar més poc temps amb sa gent d'Ariany, perquè cada dissabte tenc, o un baptisme a sa Parròquia de ses platges o 25 anys de casats, tenc comunions, 80 cada any; l'any passat 70 baptismes, i això me marca bastant, perquè després les he de dir missa a les 6 i fins a les 7 no som aquí, ara en s'hivern sa gent no surt gaire, a les 7'30 hi ha sa missa i a les 8 surts a n'es carrer i no trobes a ningú, fins ara he tingut poc contacte amb sa gent, vaig aprofitar ses festes de Sant Antoni un poquet, no coneguent ningú, només mirant s'ambient, vegent lo que sa pensa, però encara no estic sincronitzat amb es poble.

Vaig venir perquè sempre he dit sí a n'es Bisbe, per duu en primer lloc un ministeri cara a n'es sagraments, un ministeri cara a sa paraula, i un ministeri cara a sa catequesi; es primer contacte que he tingut ha estat amb un grup sinodal, vaig parlar amb sa monja per fer un grup juvenil per veure si les podem entusiasmar amb sa persona de Jesucrist, he anat a ses escoles, he parlat amb es mestres cara a una influència, a una ajuda que jo pugui aportar a s'escola dins sa formació religiosa, és vera que hi va un altre germà diaca i no me toca a mi fer sa catequesi enguany, l'any que ve miraré si ho puc agafar, perquè és important que un capellà sàpiga per on van es nins i com van es nins, si després he d'esser responsable de sa seva formació; una altre cosa que també pens fer és un grup per

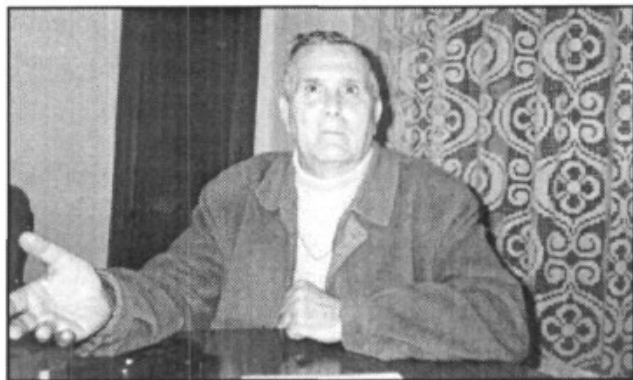
confirmar, però no només per predicar, un grup per viure sa religió; si hi ha un grup de joves, 10 o 15 que vulguin viure sa religió, intentarem que a través d'això donar un exemple a n'es poble, i, sense tancar mai ses portes a ningú, cridar a sa gent a sa pràctica religiosa, a sa vivència religiosa, a s'alegria d'esser fills de Déu, no anant a cercar preceptes, sinó anant a cercar amor, un dia a sa missa vaig dir perquè anàvem a missa, per escoltar una paraula de veritat i per veure si jo visc aquesta veritat, a veure si seré un poquet més home ja que som fills de Déu, anar a missa no és només anar a passar mitja hora meam si passa, sinó que ha d'esser agafar una idea de veritat, sa vida és una veritat i a veure com la posaré en pràctica a n'aquesta veritat, quan no l'hi puc duu demanar gràcia, demanar força, com que no som un individu, sinó que som un poble junts cridam, junts cantam, junts proclamam una fe i una pregària, a això s'hi va molt a poc a poc, a n'es poble d'aquí no el veig allunyat d'això, me veig en coratge de sembrar, i crec que si Déu ho vol, tenc salut i continuu a Ariany qualche cosa farem.

- Aquests darrers anys que hem tingut aquesta inestabilitat de capellans, pot haver influït què sa cosa estigui un poc dispersa?

Sense cap dubte, es capellà és pare, i tots es que han vengut, gràcies a Déu, heu tengut molt bons capellans, han intentat esser pares, però a lo millor, un per una cosa i s'altre per un altre no han estat només dedicats a Ariany lo mateix que en aquests moments em passa a jo, que dic, jo aquí m'hi jug sa vida; jo la me jug aquí, a Muro i a ses platges de Muro, ojalà d'aquí a 2 anys me pugui jugar sa vida, amb es meu ideal sacerdotal, amb es meus estudis que tenc, amb s'amor que tenc a n'es nins, amb s'il.lusió que jo tenc amb sa juventut, ojalà pugui sembrar més hores, més temps, més coratge, aquí, a Ariany.

- Es tema d'actualitat ara és es Sínode, expliqui un poc què és això, que en sentim parlar molt però sa gent no sap molt bé per on va aquest assumpte.

Estam a finals d'aquest segle i uns dels motius és que el Sr. Bisbe ha volgut consultar, es responsable és es Bisbe, però en sa part que avui en dia deim de democràcia, l'església l'ha tinguda sempre i per escoltar ses vivències des pobles, ses maneres de practicar sa religió, de viure es tema religiós a n'es poble, el Sr. Bisbe vol fer una consulta a cada poble damunt es temes principals que els interessin, damunt es temes que no els interessin, des temes que se viven dins es poble i volen potenciar, i inclús de sa manera amb que se'ls fa viure en s'aspecte religiós, tant amb sa part sacerdotal, com en ses tradicions populars que hi ha a n'es poble, què es pot afavorir, què es pot llevar, és un

estudi per veure com cada poble pensa de sa seva vivència religiosa, de ses seves tradicions, què voldriem renovar, què voldriem canviar, com creuen què el ministeri de l'església els ha de servir, els capellans mateixos, diaques, religiosos, religioses, catequistes, quina influència poden tenir dins es poble, això és un motiu del Sínode, que durant 3 anys s'anirà posant una temàtica estudiada per els principals teòlegs de sa nostra església mallorquina, a que sa gent més o manco la jutgi, després de jutjar-la miri com es pot viure, com es viu, què és lo que no agrada per viure, amb què està d'acord, en què no està d'acord, és lo que mos demana; pareix que un poble petit ha de tenir poca resonància dins tota l'església mallorquina, però precisament el Sr. Bisbe té interès d'escoltar a tots els pobles i a mí mateix me va dir que sí que posassim un grup a Ariany, encara que sigui poca gent, que les intentem ajudar, que qualche cosa diran i els hem d'escoltar.

- Ho veu positiu vostè que s'hagi convocat aquest Sínode?

Per una part ho veig positiu perquè ve de s'autoritat, no dubtem que l'Esperit Sant dirigeix l'església a través del Papa i dels Bisbes, aquest aspecte duit de sa fe i des ministeri és molt positiu, però per altra part és molt penjat, en so sentit de que sa gent pareix que hi aporta molt poc, "sí, sí, farem lo que digui es capellà", com si es capellà fos l'església o es Bisbe fos l'església, quan l'església és es poble de Déu, ho som tots, en aquest sentit som més pessimista; sa gent serà mala de vincular, aportar idees, aportar vivències..., però qualche cosa es farà.

- Vostè hi troba a faltar un compromís seriós per part de sa gent?

Sí, es Sínode no és de capellans, ni és de moviments que ja estan en marxa dins l'Església, és d'es poble de Déu, i es poble de Déu està un poquet deixat de sa mà de Déu; a dins es poble de Déu hi ha de tot, n'hi ha que tenen inquietud, n'hi ha que no..., però aquí encara no ho puc dir

perquè he tengut poc contacte, aquí hi ha sa gent major que sí, té una vivència que ha viscuda tota sa vida i està inquieta amb aquesta vivència, ara dins sa joventut manca sembrar-hi molt; però si Déu ho vol a poc a poc farem feina, en començar es curs nou, perquè també jo he vengut a n'es mes de gener i això és a mitjan curs, però a poc a poc...

- Si vol dir qualche cosa, té sa revista a sa seva disposició.

M'agradaria que es pares, que diven que estimen moltíssim es seus nins, pensin que els hem de fer homes i per això van a escola, els hem de fer homes i per això han d'estudiar lo que està ben fet i lo que està mal fet, però aquests homes també són fills de Déu, i com a fills de Déu necessiten una formació religiosa i una pràctica de la seva fe, com a sacerdot a mi me cal inculcar moltíssim aquesta pràctica, aquesta pràctica neix d'es compromís que tenen es pares i es padrins en batiar s'infant, pareix que moltes vegades aquest compromís es falç, molts de pares només pensen en fer una festa perquè han de batiar un nin i convidar ets amics, no és així, i per això jo deman més responsabilitat a n'es valors grans d'un nin; primer sa salut, acudiu a tots es metges que hagueu d'acudir, que ets vostres fills tinguin bona salut; en segon lloc bons mestres,

ojalà tots tinguin unes bones-idees, una bona formació, una bona basse humana, educau-los entre es bé i es mal, en s'exemple primer de tot, després també amb ses paraules; pensau que són fills de Déu i es valor més gran que pogueu donar a un nin és es valor autèntic que és aquell que ens promet vida per sempre, pau dins s'ànima, i sa presència de Déu dins es nostre poble, a n'això ho hem de tenir en compte, a mí me toca recordar-ho a ses celebracions que feim a dins sa nostra església, no només es dia que hi ha un mort, que veniu tots; sinó cada diumenge anar a escoltar una idea, és per anar a n'es vostres nins i dir que han d'estimar, a n'es vostres nins que s'han de portar bé, que són fills de Déu i que Déu està per damunt totes ses coses, i per això esper sa cooperació de tots es pares, esper sa cooperació des padrins també, i així a poc a poc anirem sembrant llavors de fe, d'esperança i d'amor vertader dins es cors de tots es nins i joves.

Catalina Pont i Jaume Taberner.

El "ferreret", motiu de noves publicacions divulgatives

La Conselleria d'Agricultura i Pesca, del Govern Balear, ha editat tres publicacions relacionades amb la conservació del Ferreret, amfibi en perill d'extinció, exclusiu de la Serra de Tramuntana de Mallorca. L'objectiu d'aquesta iniciativa és donar a conèixer al públic en general una de les espècies més emblemàtiques i amenaçades de la nostra fauna.

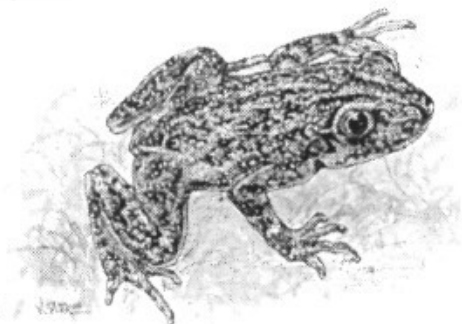
Les publicacions editades, de caràcter divulgatiu, formen part del Pla de Recuperació del Ferreret, programa iniciat per la Conselleria el 1991, i han estat finançades parcialment pel fons LIFE de la CE. Es tracta de dos tríptics i un quadernet de 16 pàgines. Un dels tríptics titulat "Els Barrancs, sanitaris de vida" està especialment dirigit a les persones que practiquen el "barranquisme" o "descens de torrents", activitat esportiva en alça durant els darrers anys que suposa la masificació d'alguns torrents. El segon tríptic, titulat "El Ferreret, tresor de la Serra de Tramuntana" parla del Ferreret com a element peculiar del patrimoni biològic de les Illes Balears. El quadernet titulat "La conservació del Ferreret" forma part de la col·lecció "Quaderns de lectura" i ofereix una ampla informació sobre l'espècie, les seves amenaces i les activitats en marxa per a la seva recuperació. Aquestes publicacions

estaran a la disposició del públic a la Conselleria d'Agricultura i Pesca i a Ca S'Amitger (Lluc).

Està prevista, en el mateix programa, l'edició d'un còmic protagonitzat pel Ferreret.

En l'àmbit de la sensibilització i la divulgació, i finançada pel mateix fons LIFE, existeix, a Ca S'Amitger una exposició permanent dedicada monogràficament al Ferreret en el marc del Centre d'Estudis Mediambientals.

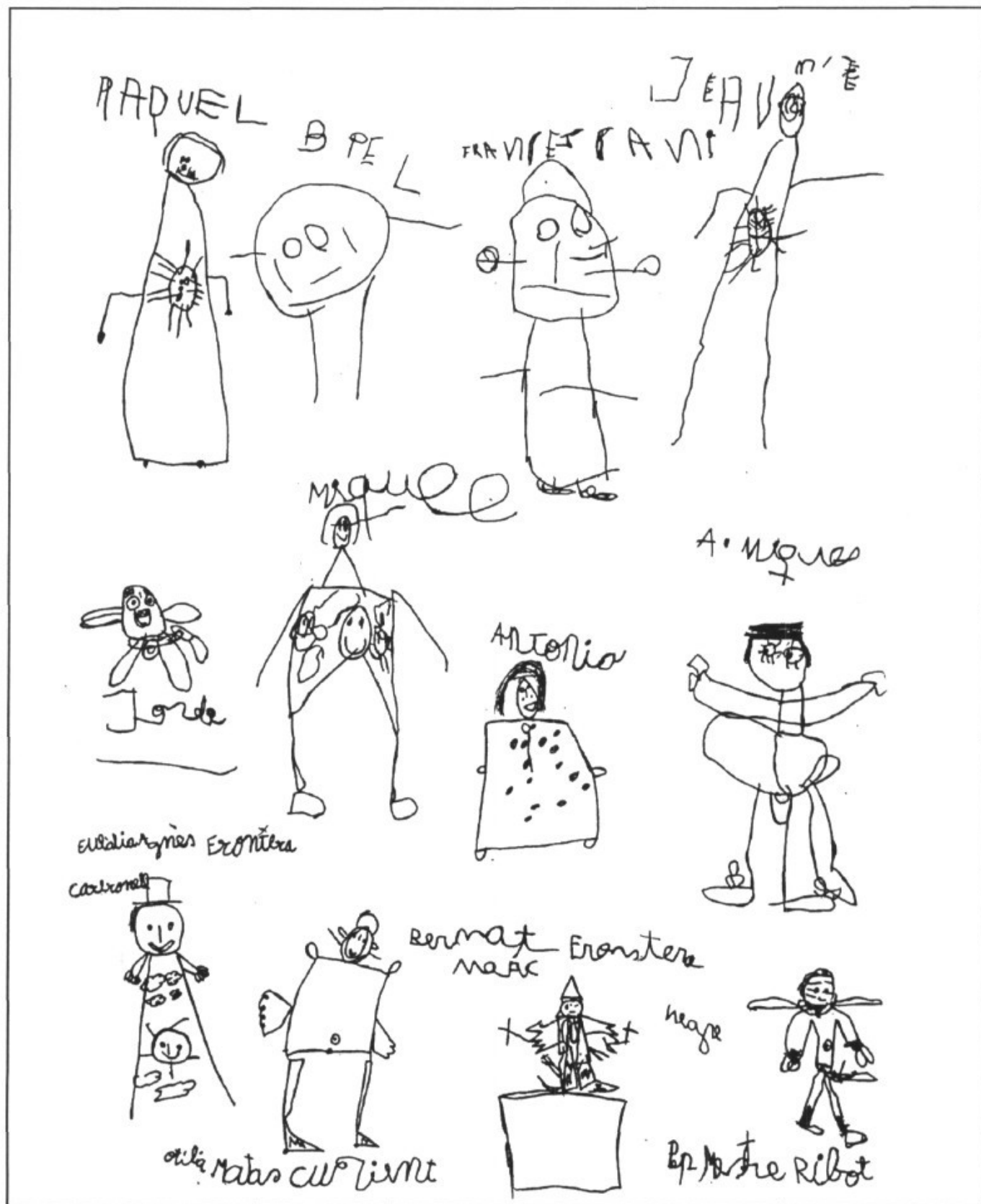
El Pla de Recuperació del Ferreret continua actualment amb les seves actuacions principals: cria en captivitat i alliberament d'exemplars a la Serra, seguiment de totes les poblacions, censos anuals, millora de les condicions a les localitats de cria, etc.

El ferreret

Escola

Així varen veure els nins i les nines d'Educació Infantil la festa de Carnaval

1996, any dedicat a la commemoració dels 100 anys de l'aplec de les rondaies d'en Jordi des recó

L'any 1996 serà l'any dedicat a la commemoració dels 100 Anys de l'Aplec de les Rondaies d'en Jordi des Recó de mossèn Antoni Maria Alcover. Per aquest motiu, les institucions que formen part de la Comissió Organitzadora han elaborat un programa d'activitats en homenatge a aquest il·lustre personatge.

La Comissió organitzadora ha acordat el disseny d'un logotip que representarà totes les activitats que es duuin a terme amb motiu de l'Any de les Rondalles, el qual apareixerà en totes les publicacions i també s'editarà en camisetes, en punts de llibres, en adhesius, etc.

Al llarg de l'any, es presentaran publicacions diverses, com són l'agenda per a l'any 1996 dedicada al món de les rondalles que ha editat la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, l'edició d'una biografia de Mn. Alcover realitzada per Gabriel Janer Manila i la publicació de l'epistolari familiar de mossèn Alcover, a càrrec de l'Ajuntament de Manacor.

A tots els pobles de les illes es duran a terme escenificacions teatrals de les rondalles i un cicle de conferències sobre el tema.

L'Institut d'Estudis Balearics organitzarà unes jornades, amb la participació d'especialistes a nivell internacional, el comissari de la qual serà Gabriel Janer i Manila.

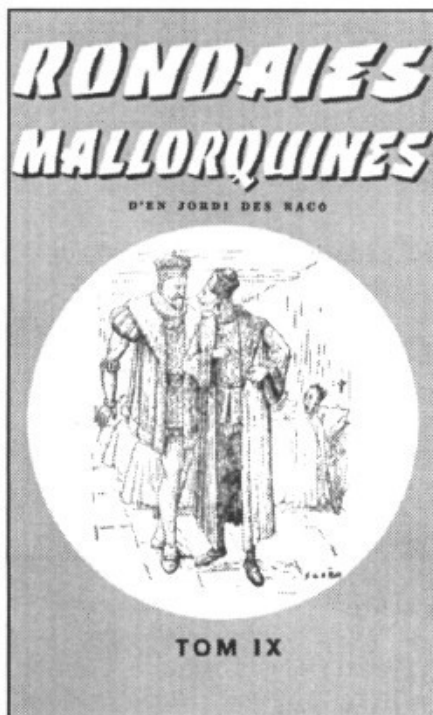
L'any 1996 farà cent anys de la publicació del primer volum de l'Aplec de Rondaies Mallorquines d'en Jordi des

Recó, de mossèn Antoni Maria Alcover i Sureda (Manacor 1862-Palma 1932) qui, al llarg de la seva vida, va dur a terme dos treballs de gran importància per a la llengua catalana: el Diccionari català-valencià-balear i l'Aplec de Rondaies Mallorquines. Aquest aplec està format per 270 rondalles i esdevé una de les col·leccions de contes populars més importants i completes d'Europa i la més extensa publicada en català.

La majoria de les rondalles es varen publicar per primera vegada a diverses publicacions periòdiques, on Mn. Alcover va col·laborar entre els anys 1880 i 1931. S'han trobat rondalles publicades a setze revistes diferents. Per donar una major consistència i difusió a la seva obra, Mn. Alcover la va aplegar en volums, el primer dels quals va sortir l'any 1896. Durant la seva vida es varen publicar dotze volums i quan ja havia mort, Francesc de Borja Moll va continuar amb l'edició de les rondalles i va ampliar l'Aplec fins a un total de 24 volums. A partir de 1960 també les va difondre a través de la ràdio. Alguns escriptors mallorquins han fet diverses adaptacions teatrals de les rondalles i darrerament se n'han fet adaptacions infantils i s'han publicat en forma de còmic.

L'extraordinària difusió que durant aquests cent anys han tingut les rondalles mallorquines de mossèn Alcover, les quals durant molt de temps han estat un dels pocs documents que ha permès als mallorquins entrar en contacte amb la seva llengua, justifiquen aquest homenatge que les institucions de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears volen retre a l'autor de les rondalles mallorquines.

50 preguntes a Joan Molinas Julià

Com sempre hem fet les 50 preguntes a una persona d'Ariany, bé idò, aquest cop ha estat a ne'n Joan Molinas, més conegut per en Joan de s'Estany, ja que ell és el president de l'equip de futbol d'Ariany

1.- Nom i llinatges

Joan Molinas Julià

2.- Malnom

Es meu malnom és cadenera, encara que me coneixen per en Joan de s'Estany

3.- Edat

27 anys

4.- Professió

Em dedic al comerç

5.- Un Hobby

Es futbol

6.- Llegeixes qualche diari o revista? Quins?

Sí, tots els que me passen per davant

7.- Un personatge històric. Per què aquest?

El que ara més me sona és en Napoleón

8.- Un personatge actual. Per què aquest?

N'Aznar (no la vos esperaveu, eh?)

9.- Amb qui t'agradaria passar un dia complet? Per què?

Amb l'equip del Barça

10.- Tens algun ídol? Qui? Què admires d'ell/a?

Sí, en De la Peña

11.- El Madrid o el Barça? Per què?

Primer l'Ariany, llavors el Barça.

12.- Quina llengua, català o espanyol? Per què?

El català, perquè és la que domin més i és sa nostra.

13.- Un/a cantant. Què t'agrada d'ell/a?

Loquillo, perquè m'agrada la seva música

14.- Un actor. Què t'agrada d'ell?

Banderas, perquè és el protagonista de sa darrera pel·lícula que he vist

15.- Una actriu. Què t'agrada d'ella?

Na Rafaela Aparicio, és molt xistosa

16.- Un esportista. Per què aquest?

N'Indurain, per no xerrar tant de futbol

17.- Un fet històric. Per què aquest fet i no un altre?

La mort d'en Franco, perquè és es canvi més gros que hi ha hagut des de que jo me'n record

18.- Un bon record

El naixement de la meva fillola

19.- Un mal record

Una mort, la del meu padrí

20.- Quin país o ciutat t'agradaria visitar? Per què?

Itàlia, perquè sempre m'ha fet ganes; sempre n'he sentit parlar molt i no hi he estat mai

21.- Aniries a sa Lluna? Per què?

No hi tenc res que fer, no hi he perdut res

22.- Creus en el més enllà? Per què?

Sí, perquè seria un doi que tot s'acabàs aquí. La vida no tendria cap sentit

23.- Hi ha Cel i Infern? Per què penses així?

Cel sí. Infern no estic segur, perquè sofrir una eternitat no m'ho imagin, en canvi esser feliç eternament sí.

24.- Creus que hi ha vida a altres mons? Per què?

Crec que és possible

25.- Què penses de les drogues?

Que és un problema molt gros

26.- I de l'avortament?

Que cada un hauria de poder decidir. Personalment no hi estic d'acord

27.- Una flor

Ja m'hi heu trobat, es clavell

28.- Un arbre

El pi

29.- Un plat de cuina

Sa paella

30.- Una postre

El flam, és el que meng

31.- Una beguda

S'aigua

32.- Una dansa

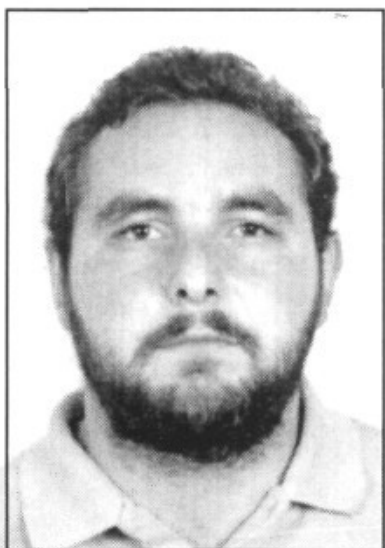
Un tango

33.- Una cançó

"Cadillac solitario" d'en Loquillo

34.- Un fet inoblidable

Hi ha moltes coses, dia 28 de maig de 1995, ses darreres eleccions locals

35.- Una pel·lícula

"Mujercitas", la nova versió

36.- Un esport

Es futbol

37.- T'agrada viure a Ariany. Per què?

Molt, perquè és es meu poble. He viscut a Palma molts d'anys i hi ha massa diferència

38.- Si no visquessis a Ariany, a quin poble t'agradaria viure? Per què?

A un poble com Ariany

39.- Què és lo que més t'agrada d'Ariany? Per què?

Conèixer tota sa gent

40.- Lo que menys. Per què?

Que en segons quines coses anam atrassats, no tenim algunes coses que té un poble gran, però tal vegada això sigui un avantatge

41.- Si tú poguessis, què canviaries del nostre poble? Per què?

L'actitud de la gent jove perquè trob que podríem fer tots més del que feim

42.- Per tú, qui creus que ha estat la persona més important en tota la història d'Ariany? Per què?

Don Mateu Amorós, perquè hi ha moltes coses de les que tenim ara que les va començar ell

43.- Com veus el futur d'Ariany?

Molt continuista

44.- Quina qualitat admires més de la persona?

La sinceritat

45.- Quin defecte creus el pitjor?

La falseadt i l'egoisme

46.- Què és lo que més t'hauria agradat ser dins aquesta vida, parlant de professió? Per què?

Esportista d'èlit, viure de l'esport. Feria feina fent el que m'agrada

47.- Què és lo que manco t'hauria agradat ser? Per què?

Aturat, perquè no me passarien els dies. La feina és necessària dins la vida

48.- Si no fossis qui ets, qui t'agradaria ser? Per què?

Un com jo perquè estic content tal com som

49.- Si tenguessis una vara màgica i et concedís 3 desitjos, què demanaries? Per què?

Pau al món, salut per tothom i bones amistats

50.- Una despedida

A reveure

Mª Magdalena Genovart,
Jerònia Sansó,
Juan Carlos Vanrell.

L'hora del Pla

Aquest article va sortir publicat al *Diario de Mallorca*, per la seva importància i ja que ens afecta directament el publicam.

Recentment hem vist com *Diario de Mallorca* publicava un rosari d'informacions i reportatges per explicar els objectius del pla des Pla, un ambiciós projecte de planificació que pretén injectar vida a una contrada que fins ara ha viscut pendent del passat. L'esforç periodístic ha valgut la pena, perquè ha alertat sobre un important debat que ja no es pot ajornar més, i perquè sempre que es parla sobre el Pla de Mallorca hi ha perill de caure en tots els tòpics del món, des de dir que aquesta contrada és la Mallorca autèntica, la qual cosa és una mentida piadosa, fins a definir-la com la Mallorca profunda, utilitzant un adjectiu que té una clara connotació desqualificadora, com si la gent del Pla visqués a una illa socialment diferent de la resta del territori insular i que, endemés, s'oposàs a qualsevol canvi. Encetar el debat ha tengut la virtut de posar els peus a terra i començar a desenterrar els mites que no es corresponen amb la realitat.

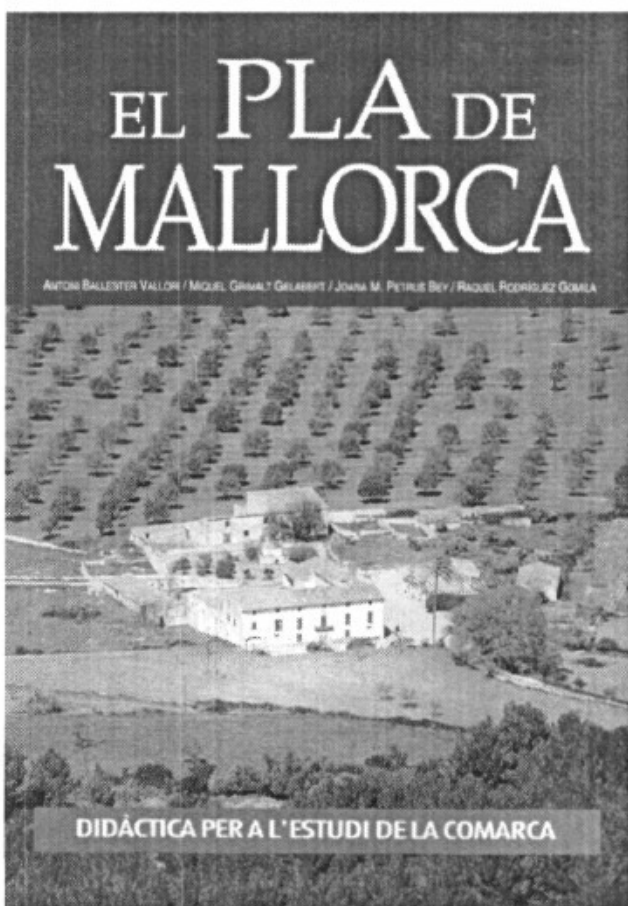
Pot ser sí que quan es parla del Pla sempre apareix un rosegall de tòpics, la major part dels quals, a més a més, mitifiquen una realitat que no té res a veure amb la visió real. I, no obstant, quan un té l'oportunitat, de bon matí o als capvespres, a la posta de sol, de travessar-lo, encara té l'ocasió que retrobar el temps perdut, quan els camins eren plens de carros i les terres farcides de treball agrícola. Un somni, en aquest cas tòpic, que per a molts dels nostres avantpassats era una autèntic malson. Avui hi queda l'estètica d'aquell temps no massa llunyà i, sobretot, hi resta un paisatge gairebé intacte que és, diuen els entesos, un capital tan o més rendible per a la societat que es beneficia que abans es treien amb els treballs foravilers. El problema és saber qui n'obté ara el rendiment d'aquest capital i de quina manera pot retornar a la propietat de la terra perquè la pugui conservar.

L'actual mancomunitat del Pla la formen catorze municipis que ocupen més o manco una cinquena part de la superfície de Mallorca, però oficialment només hi ha vint-i-set mil habitants, és a dir bastant menys del cinc per cent del total de l'Illa. És, d'altra banda, una contrada social i econòmicament en regressió, que en els darrers quinze anys ha envellit notòriament i de manera simultània a la pèrdua de més d'una quarta part de les seves terres de conreu. Sobre aquesta realitat un equip d'experts va rebre l'encàrrec del govern de redactar uns fonaments de futur que ara són a debat entre els diferents ajuntaments i, òbviament, també són centre de discussió i de preocupació

als cafès gràcies, entre d'altres coses, a la divulgació que se n'ha fet des d'aquest diari.

La conselleria creu que el pla del Pla podrà passar a informació pública a començament d'any nou i serà llavors quan el debat esclati de bon de veres amb tota la passió que mereix. Cal que sigui així, perquè, al marge de qualsevol visió utòpica o estrictament etnològica, aquest és el territori sobre el qual, ara per ara, es projecten les demés mallorques, és el centre de l'Illa en tots els sentits i, per tant, és el moment de pensar en el futur enmig d'uns canvis que afecten tota la societat mallorquina. Si més no, entre les hipòtesis d'ordenació territorial que maneja la conselleria d'Obres Públiques per a les futures directrius insulars hi ha la perspectiva d'un progressiu retorn a l'espai tradicional. És a dir, de la utilització de l'espai rural com a lloc de residència i, fins i tot, de treball que res té a veure amb el sector primari sinó amb una economia pròpia del que s'anomena sector quaternari.

És en aquest context que el futur del Pla esdevé, una vegada més molt problemàtic. La conservació del paisatge -que és imprescindible pel conjunt de la societat mallorquina- no es pot deslligar ni de l'arquitectura tradicional ni dels

costums o hàbits que han conformat un hàbitat humà determinat. Com preservar-lo, doncs, si els hàbits baraten d'una manera radical com és el cas que ens ocupa? Per això, per aconseguir aquesta protecció, no n'hi ha prou amb unes normes urbanístiques que afectin només el tamany de la parcel·la on es pot construir o a les normatives per convertir antigues cases de foravila amb residències urbanes. Les hipòtesis a les quals he fet esment parlen de preservar la identitat dels pobles. Aquest és el camí, però em tem que parlam d'una identitat que només s'identifica en la millora de la qualitat del "producte turístic", és a dir que és un maquillatge, quan, evidentment, ha d'anar molt més enfora. Preservar la identitat vol dir treballar amb allò que hi ha rera les pedres o les terres: vol dir treballar amb la història i, sobretot, amb el llegat cultural que aquesta ens ha deixat.

Segons he pogut llegir, els redactors del pla del Pla han projectat el seu treball en un escenari que ja no es correspon amb el turisme massiu que Mallorca ha patit al

llarg de les darreres dècades. Pretenen una ordenació on cada poble jugui el seu paper dins d'uns criteris unitaris que fan de la contrada central de Mallorca una reserva paisatgística dotada de suficient dinamisme econòmic com per poder sobreviure en una societat de serveis avançats, que és allò que es defensa des d'un sector del govern balear. Hi veim, per tant, un caramull de bones intencions, però que seran insuficients si al darrera no hi ha una mobilització social capaç de fer compatible el desenvolupament futur amb la preservació de la identitat de la qual parlàvem i si aquesta mobilització no es fa extensiva a tota la societat mallorquina perquè una cosa és certa: cap poble, ni cap comarca no pot romandra aïllada. I en aquest sentit el Pla juga el paper de mirall on Mallorca no només hi pot mirar el passat sinó que a través de la seva imatge ha de projectar un futur molt més equilibrat i racional que no el present que tocam amb les mans.

Sebastià Verd.

El plaer de beure

Mas Comtal Negre 94

El vi negre de la bodega Mas Comtal, collita del 94, ha estat creat pels germans Albert i Joan Milà, prestigiosos viticultors del Penedès, els iniciaren la carrera en solitari l'any 1993 amb la creació d'aquest petit celler. En pocs anys de vida, ja han estat capaços d'obtenir premis i les millors crítiques per part de la premsa especialitzada, que reflecteixen la qualitat dels seus productes. El cupatge del les varietats bordeleses Cabemet Sauvignon, Merlot i Cabernet Franc, juntament amb l'astutat fórmula de donar-li una petita pinzellada de roure Allier (gràcies a una curta estada en barrica que no supera els quatre mesos) i la posterior reducció en ampelles durant un període de nou mesos abans de sortir al mercat, configuren un vi jove original i complex. Les característiques organolèptiques vénen donades per un color cirera rubí i al nas ens dona una percepció intensa i agradable de caràcter fruitós amb tocs d'espècies (habituals en vins de component Cabemet). En boca és equilibrat, fresc i fluïd degut a una acidesa adequada; ric en taní, les sensacions finals són agradables i persistents. Gràcies al bon contingut en taní que hem anomenat, és un vi que millorarà al llarg dels anys, ja que es potenciaran les seves virtuts. Es tracta d'un vi molt indicat per a estofats, rostits, formatges i carns de caça, però sobretot hom recomana amb els productes de la matança del porc, tant bons i venerats en aquest país, com per exemple els botifarrons o bé la ventresca torrada al caliu d'un bon foc.

VIÑAS DE GAIN 1992

Viñas de Gain, que en la llengua Euskera significa «entre alzines», s'elabora a la bodega anomenada Cosecheros Alaveses, on es vinifica junt amb el famós Artadi (que és un vi negre jove molt conegut). El vi en qüestió s'ha elaborat a partir d'una exhaustiva selecció de raïms de la varietat Tempranillo, complementada només en un 15% amb les varietats Graciano, Mazuelo i Garnatxa. El Tempranillo regna per excel·lència a tota la Rioja i es molt abundant en altres zones vitícoles. Gràcies a una elaboració acurada, dirigida per l'enòleg Benjamín Romero, aquesta varietat veu afavorides de la millor manera les seves virtuts organolèptiques, resultant un vi original i d'aromes complexes amb tocs especiats.

S'elabora mitjançant llargues maceracions i després es realitza una criança durant catorze mesos en bóta de roure americà. S'aconsegueix un vi de color cirera, d'aromes intenses, complexes, que recorden a la fruita madura, amb tocs especiats i balsàmics. En boca, es llarg, equilibrat, i posseeix una càrrega tànica rica i madura.

Es un vi que hom recomana per acompanyar plats de carn molt elaborats, així com també per a embotits.

Cosecheros Alaveses. Cra. de Logroño, s/n. 1300 Laguardia (Alava)

Francesc Grimalt

Alumnes de 6è, 7è i 8è del col·legi públic d'Ariany

Ens hem dirigit a la revisteta directament, perquè l'ajuntament passa olímpicament de nosaltres, per anunciar-vos, que dins les aules pareix el pol Nord. Tots nosaltres ens congelam de fred. Hem d'anar ben abrigats, si no ens volem costipar, i hem de dur el braser de ca nostra. Esper que ens posin com a mínim dues estufes, que funcionen, que no siguin de segona mà per cada aula. També esperam que poseu cortines a la classe superior. Perquè si hem d'esperar tant de temps com a les estufes, quan les tinguem ja serem vells. També volem que poseu

barreres en els portals grossos del pati, com a una altra escola normal i corrent.

Adéu

Francis Ferrer Frontera, Pere Josep Alzamora Nadal, Antònia Bergas Socias, Antònia Oliver Rigo, Antònia Buñola Sansó, Sebastià Font Curient, Joan Bonnin, Guillem Mayol, Francisco Oliver Rigo, Francisca Frontera Alcover, Pere Mestre Mestre "Pollo", Guiem Costa Bauzá, Magdalena Mestre Rigo, Miquel Bauzá Soriano, Toni Alomar, Caterina Cañellas Ribot.

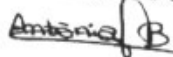
Francis Ferrer Frontera

D.N.I. 37341462-L

Pere Josep Alzamora Nadal

D.N.I. 37340517-V

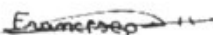

Antònia Bergas Socias
DNI. 41518512-Q

Antònia Oliver Rigo.

DNI: 41518406-W

Francisco Oliver Rigo

D.N.I. 41518407-A

Francisca Frontera Alcover.

D.N.I. 41515715-W

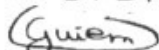
PERE MESTRE MESTRE
"POLLO"

14-2-84

Guiem Costa Bauza

D.N.I. 37340531-P

novu.

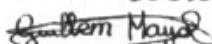
Antònia Buñola Sansó

D.N.I. 41518518-E

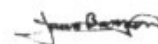
Sebastià Font Curient

D.N.I. 37.338.691

Guillem Mayol

D.N.I. 37339273-J

Joan Bonnin

D.N.I. 37340619-G

Magdalena Mestre Rigo

D.N.I. 41518516.

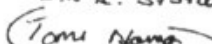

Miquel Bauzá Soriano

30-8-84

Toni Alomar

D.N.I. 37340047-F

Caterina Cañellas Ribot

DNI 41515634-J

Actualitat esportiva

Bon dia amics com esteis després de ses eleccions(*), supòs que uns estaran contents i els altres hauran d'aguantar el que sa majoria dels ciutadans hauran votat, per què començ així?, doncs està clar perquè esperem que ses autotitats principals tant a Madrid com a Palma, s'en recordin dels pobles més petits que a causa dels pocs medis de que disposan, no poden fer front a ses grans infraestructures de que disposen els pobles més grans però lo únic que podem fer es esperar que els polítics que estiguin al poder s'en recordin de ses promeses que hem sentit durant aquests dies, perquè tant els uns com els altres pareix que tot el que diuen a d'esser bo; bé no vos vull fer perdre més temps amb aquestes coses de política ja que crec que tots n'estau una mica saturats.

Passant ja els esports d'aquests darrers mesos hem de dir que hi ha hagut bàsicament lo mateix de sempre es a dir un mica de tot, bàsket, futbet, futbol de penyes, i futbol de regional però anem per parts.

Començant per els més petits es a dir, s'equip de futbet hem pogut observar una millora en tots els jugadors si bé es una llàstima que de cara a l'any que ve segons tenc entés, alguns d'ells ja acaben en aquesta categoria per lo que molts d'ells l'any que ve no podran jugar com enguany perquè a ben segur que si l'any que ve podien tornar a jugar junts, els resultats serien millors que els que s'han aconseguit aquesta sa seva primera temporada.

Passant a s'equip de bàsket femení hem de començar dient que ja han acabat sa primera temporada del nostre equip, que com molt de vosaltres heu pogut comprovar, si bé no ha estat de lo millor al manco ha servit perquè un grapat d'al.lotetes haguin fet esport que és una de ses millors coses per a combatre molts dels mals que actualment estan tupant

sa nostra societat (drogues, tabac, alcohol ...) per lo que lo únic que podem dir és, enhorabona per el vostre esforç, però el que més greu me sap no és que no s'haguin guanyat partits sinó que el que me sap més greu es que tal vegada l'any que ve no se podrà fer cap equip, cosa que no seria gens bona, per lo que s'hauria de mirar de fer alguna cosa, a jo el que m'agradaria, és poder fer un equipet de nines de set anys fins a nou, que tal vegada es s'edat millor per a començar a practicar qualsevol esport prova d'això es que tots els equips amb renom tenen equips d'aquestes categories, per tal de poder parlar una mica d'aquestes coses m'agradaria poder parlar una mica amb els pares que estiguessin interessats amb això.

Ja passant al futbol recordar que s'equip de penyes en

es moment que jo estic fent sa crònica estarà jugant el seu darrer partit de lliga si bé després es fa una espècie de torneig per tal de no estar aturats fins al començament de sa propera lliga l'any que ve.

Ja per acabar parlarem de s'equip de segona regional i per donar sa millor notícia per els aficionats al Ariany i es que després de molts anys de no fer-ho es va aconseguir guanyar al camp del Mariense, en uns dels partits jugats entre els dos equips que més emoció ha tengut en els darrers anys, ja que per a començar va esser una dona sa que arbitrava, que per cert no estava gens malament, després hi va haver de tot, el Mariense va marcar el seu gol quan mancaven només deu minuts, acte seguit l'Ariany va empatar i va girar sa truita amb un altre gol, quan ja passava del temps el nostre porter va aturar un penal i al final i va haver fins i tot trui...

Bé i ja per acabar dir-vos que passeu un bons dos mesos i fins una altre.

Tomeu Bauçà Frontera

(*) Quan he fet s'escrit no sabia qui era el guanyador de ses eleccions.

Passatemps

Test cultural

1.- Sabries dir quin és el districte postal d'Ariany?

-07529

-07161

-07189

-07560

2.- Altres vegades ja ha sortit aquesta pregunta dins aquest test, per tant supòs no tindràs problemes per contestar quina era la possessió dels Cotoner que quedava unida amb les cases de s'Auberg mitjançant el Camí de sa Marquesa?

-Defla(Sineu)

- Son Doblons (Santa Margalida)

- Son Sureda (Manacor)

3.- De quin any són les primerres notícies d'una església al nostre poble?

-1890

-1570

-1716

-1918

4.- Quin any es va inaugurar a Ariany el carrer dedicat als Marquesos d'Ariany?

-1969

-1967

-1960

-1980

5.- Com deus saber aquest any es celebra el centenari de la publicació de les "Rondaies Mallorquines", obra cabdal de la nostra cultura. La publicació va sortir recopilada per en Jordi des recó. Sabries dir a qui correspon aquest pseudònim?

-Llorenç Villalonga

- Mn. Antoni Mª Alcover

- Ramon Llull

- Pere Capellà

Pensaments

Joan Bestard, Vicari General de la diòcesi de Mallorca, és un conegut pensador, al qual es pot escoltar diàriament a l'emisora de ràdio Cope, fent unes breus però sucoses reflexions. Així mateix, es freqüent veure col.laboracions seves a distintes publicacions.

Idò bé, d'ell són les reflexions que segueixen a continuació i que sortiren publicades al Full Dominical.

Decàleg de la maduresa

T'ofereix aquest decàleg per aconseguir la maduresa humana:

1.- Accepta de bon grat les teves qualitats i limitacions.

2.- No et deixis dur pel "què diran", ni per la moda. Unes poques i sòlides conviccions han d'esser el motor de la teva vida.

3.- Sigues realista: no tenguis por de la realitat i acceptala serenament.

4.- Sigues crític però no agre. La crítica sana i equilibrada ajuda a madurar. L'agre, en canvi, no és més que el fruit del ressentiment.

5.- Respecta sempre les altres persones i les seves idees, encara que no puguis compartir-les.

6.- Valora i practica la sociabilitat: els altres són necessaris perquè tú cresquis i maduris.

7.- Sigues valent per reconèixer les qualitats dels altres i alegrar-te'n: no són enemics teus, sinó els que et complementen.

8.- Accepta amb humilitat que pots fracasar i quan el fracàs arribi, no t'esbuquis.

9.- Recordal l'humor: és un factor molt savi de sana relativització de persones i coses.

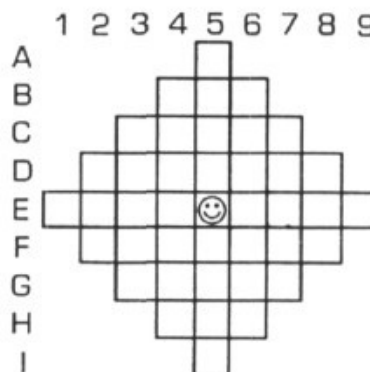
10.- Actua sempre amb llibertat i responsabilitat alhora. Saber combinar-les és el signe més clar de maduresa.

Si practiques aquests punts, la teva maduresa humana i la teva personalitat creixeran i s'enriquiran sensiblement.

Lletres creuades

Horitzontals: A) Consonant. B) Lloc públic on serveixen begudes. C) Dolent, mancat de bonat, tant físicament com moralment. D) Mol.lusc que es distingeix per tenir el cos (la banya) dins una closca en espiral. E) Llavors de la planta coffea arabica. Déu egipci. F) Conjunt de serveis que tenen per objecte la conservació i restauració de la salut pública o d'una comunitat. G) Ram o conjunt de fruits que neixen d'una mateixa branca. H) Poc freqüent o que es troba en molt petit nombre. I) Consonant.

Verticals: 1) La mateixa que A. 2) Acció o esdeveniment succeït entre molts que podrien ocórrer. 3) Esclafar. 4) Menjar a mitjan capvespre. 5) Part anterior del cap de l'home i dels animals superiors. Sacerdot musulmà. 6) Fer regates o solcs. 7) Llinatge mallorquí. Personatge bíblic que es convertí en estàtua de sal per mirar darrera quan abandonava Sodoma. 9) La mateixa que I.

Solucions

Test cultural

1.- 07529

2.- Son Sureda (Manacor)

3.- 1570

4.- 1967

5.- Mn Antoni Mª Alcover

Lletres creuades

Horitzontals: A) C B) Bar C) Xerec D) Caragol E) Cafè. Amon F) Sanitat G) Ramàs H) Rar I) N

Verticals: 1) C 2) Cas 3) Xafar 4) Berenar 5) Cara. Iman 6) Regatar 7) Comas 8) Lot 9) N

Biel Tovell

Al.lots del betlem vivent

Senyora farola:

Som els nins que varem fer el betlem vivent amb molta il·lusió. Segons el que varem llegir de la farola orelluda de la revisteta del Novembre-Desembre, varem trobar que era una vergonya, que vol dir, ens varen tractar com a pedaços bruts!

La major part del que vareu escriure és mentida, i a la persona que heu de pegar clotellades és a vosaltres, i després per rematar vos mereixeu unes quantes bufetades de part nostre.

Mos agradaria que diguessiu quins desastres varem fer. Perquè si vos referiu a arrancar un bordai de figuera, o menjar unes taronges, vos podem dir que teniem permís de l'amo, encara que pareix que després sa madona no hi va estar d'acord. Però això ja són coses entre l'amo i sa madona. En el betlem es varem dedicar al poble perquè hi hagués un poc més de festa, i després un parell de persones desagradables ens varen criticar. Nosaltres ens sentim ofesos i volem que el qui ho hagi escrit ens doni la cara, per favor.

Pere Josep Alzamora Nadal
D.N.I. 37340517-V

Sebastià Font Curient
D.N.I. 37.338.691.

Francesc Oliver Rigo
D.N.I. 41538407-A

Magdalena Mestre Rigo
D.N.I. 41538610-C

Els qui abaix firmam, VOLUNTARIAMENT hem volgut llevar el nostre nom de la carta "Al.lots del betlem vivent" perquè aquesta carta NO DIU LA VERITAT.

Toni Alomar

(Toni Alomar)

Miquel Baurà Soriana

Guillem Mayol

Guillem Mayol

Antonia Burrola

Francis Fover Fortea

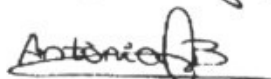
PERE MESTRE MESTRE
"POLLO"

Guillem Costa Bausà

Joan Barmin Bilet

Antonia Bergas

Antonia Oliver

Nota de la redacció: aquesta carta en principi anava firmada per els 14 al.lots que surten a n'aquesta pàgina, però com podeu veure n'hi ha haguts 10 que han volgut llevar el seu nom, esperam que aquests quatre algun dia també donin la cara i rectifiquin les mentides que ells han firmat.

Dossiers del CIM

**Consell Insular
de Mallorca**

DISPOSICIONS CONTEMPLADES EN EL NOU CODI PENAL

- El nou codi penal regula i penalitza les possibles responsabilitats de polítics, funcionaris i arquitectes en les infraccions urbanístiques, contra el medi ambient o contra el patrimoni històric-artístic ja sigui per negligència o amb coneixement. El codi estableix la responsabilitat del funcionari, polític o arquitectes que informa, resol o vota a favor d'una resolució injusta (construir a un lloc no urbanitzable, construir sense llicència...)

- Abans de la publicació del codi actual es podia reconduir qualsevol d'aquestes infraccions a través de la prevaricació i les sancions establertes preveien una inhabilitació màxima de 6 anys. En canvi el nou codi penal preveu unes sancions que van des de 6 mesos a 3 anys de presó, multa i inhabilitació.

- Les infraccions urbanístiques són diferents segons les comunitats autònomes ja que cada comunitat té legislació pròpia en matèria urbanística. Això significa que una mateixa infracció urbanística pot tenir diferent sanció segons la legislació de cada comunitat.

- Aquestes noves disposicions han impulsat a la comissió de cooperació municipal, foment i ocupació i a la comissió de medi ambient i ordenació del territori a posar en marxa un programa d'assessorament sobre la responsabilitat en delictes contra les infraccions urbanístiques, contra el medi ambient i contra el patrimoni històric-artístic. Amb aquest objectiu hem reunit a tots els batles i regidors de Mallorca per tal d'informar-los amb detall de les seves responsabilitats en les seves actuacions urbanístiques.

- Mallorca afronta en la dècada dels 90 el repte de mantenir un procés de creixement econòmic i social equilibrat i sostingut, un desenvolupament harmònic amb les exigències del reequilibri territorial i de la preservació i millora del medi ambient. L'acció de protecció i millora del medi ambient és un objectiu prioritari de la política del Consell de Mallorca en la que pensam incidir a través de diferents polítiques. Una d'elles i d'acord amb la nova normativa del codi penal és com ja hem la d'informar a tots els batles i regidors de les sancions per infraccions urbanístiques contemplades en aquesta llei.

CONSORCI D'INFORÀTICA LOCAL

El CIM invertirà l'any 1996 10 milions de pessetes en la millora de la informatització dels ajuntaments integrats en aquest organisme, també crearà una xarxa de fluxe informatiu que possibilitarà la comunicació dels ens associats amb altres organismes administratius.

Un punt important d'aquest pla d'actuació per a 1996 és la integració unificada de tots els padrons municipals i iniciar els tràmits per a la digitalització dels cadastres municipals.

Aquest consorci està compost actualment per 36 ajuntaments, entre els quals s'hi troba Ariany.

Les aplicacions informàtiques més sol·licitades per part dels ajuntaments són la base de contribuents, l'administració de rebuts, el padró municipal d'habitants, el registre general de vehicles i la comptabilitat.

DIRECTORI D'ASSOCIACIONS

El Consell Insular de Mallorca amb motiu de la celebració del Dia Internacional del Voluntariat, el passat 5 de desembre, el servei d'acció social va editar la publicació "El voluntariat a Mallorca (Directori d'associacions)", si hi ha alguna persona interessada en tenir-lo es pot dirigir al servei d'acció social del CIM, carrer General Riera, 67, 2n de Palma, o telefonar al 76 09 50

ADELA

Benvolguts amics: desde fa un temps a Mallorca s'han destapat una sèrie de casos d'una malaltia molt poc coneguda entre nosaltres i que gràcies a l'aparició en públic del famós científic físic i matemàtic Sthepen Hawking, el món va començar a tenir consciència del que és i suposa aquesta malaltia que s'anomena ELA: malaltia que és una greu degeneració motoneural que paralitza progressivament els músculs que intervenen en la mobilitat, la deglució, la respiració i la parla afectant als aspectes mecànics i respectant la resta de les funcions humanes.

En poc temps es conegueren alguns casos a Balears i es va creure que una manera de poder ajudar aquests malalts i les seves famílies era formant una associació i per això sorgí ADELA que aglutina tots els malalts coneguts, les seves famílies i també tota una sèrie de persones voluntàries que aporten la seva col.laboració. Es dona el cas que alguns malalts no són coneguts perquè les famílies són reticents a que la gent sàpiga que pateixen aquesta malaltia el que suposa que no puguin beneficiar-se de l'associació, i psicològicament agreuja més les conseqüències de la malaltia i també tal vegada el desconeixement de l'existència d'aquesta associació fa que les famílies no s'hi acostin com igualment persones que estarien dispostes a col.laborar.

Aquesta associació és l'Associació Balear d'Esclerossis Lateral Amiotròfica.

Carrer llarg 56.

Telefon: 14 07 39 - 62 02 15

07320 Santa Maria del Camí

Sa Nostra - APFM

El passat 10 de febrer hi va haver una trobada entre l'Associació de Premsa Forana de Mallorca i "Sa Nostra", l'objectiu d'aquesta trobada era de refermar els vincles de cooperació establerts entre ambdues entitats, aquesta diada va consistir amb un partit de futbol, amb dos equips un de cada entitat, una visita a la seu central de l'entitat bancària, al polígon de Son Fuster, i un dinar a la Casa de Cultura de "Sa Nostra" a Palma.

El president de "Sa Nostra" Joan Forcades va fer entrega al president de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, Miquel Company, d'una litografia d'en Menéndez Rojas; així mateix hi va haver intercanvi de paraules, les quals foren per enfortir les relacions entre "Sa Nostra" i l'Associació de Premsa Forana de Mallorca.

Ariany temps enrera

D'esquerra a dreta:

- 1.- Nofre Darder Torquemada (Gallego)
- 2.- Miquel Ribot Mestre (Massanet)
- 3.- Guillem Bauçà Mas (Moixet)
- 4.- Joan Curient Pont (Curient)

Sa farola

- Què, anam a votar?
- Esperava es meu homo, però hi podem anar, ja hi anirà totsol.
- I a qui hem de votar?
- Jo no ho sé com ja m'ho demanes, es meu vot és ben clar, es meu sobre no és tan vermell com es teu.
- I ara per què dius això? o no són tots d'es mateix color
- Què no ho veus què es meu és més blanquínos?
- Idò ja n'hi haurà que duran es control.
- Jesús tanmateix guanyi es qui guanyi estarem igual, es vots d'Ariany no basten per girar sa truita.
- Jo quan votam per batle estic d'acord que votis a n'Antoni, encara que jo m'en guardaré bé de votar-lo, pero ara, es tirar un vot, és com fer retxes dins s'aigua.
- Fe't sa punyeta!!! Te penses que votaré es des mostatxins, ni loca!; antes votaria "en Guita", és que no el puc veure, xerra amb ses dents estretes i ni l'entenem.
- Ets una rotja.
- I amb molta d'honor "faxista"
- Idò jo l'entenc ben bé quan xerra, vaig anar a Palma a veurer-lo i me va faltar poc per acubar-me, me pensava escoltar el Messies.
- Poques feines devies tenir, hagués valgut més fessis campanya per aquí.
- Aquí no importa fer campanya, tanmateix tothom sap lo que vol.
- Idò deixem-ho anar, mentres no mos llevin sa paga i es clubs de sa tercera edat ja mos anirà bé.
- Sí, perquè ja ho diven "de moliner canviaràs i de lladre no en sortiràs"
- Bé i parlant de tot, no te vaig veure per Sant Antoni.
- No, idò hi era, convé que t'augmentis es vidres de ses ulleres.
- Jo no me vaig perdre res. Es dissabte vaig anar de fogueró en fogueró, a sa ximbombada, i venga vi, sobrassada...
- No, si aquestes tavelles que duus no les duus de bades, deus tenir es colesterol a sa punta de sa cresta.
- Mira qui xerra, ni que fossis "na Preisler".
- Jo només vaig anar a ses beneïdes i vaig trobar que ses carrosses esteien fetes amb molt de gust.
- Idò n'hi ha qualcún que el té a n'es cul i m'estim més no xerrar, però ja mos entenem
- Sí, hi ha coses que més val no anomenar-les. I ses fresses què tal?
- Una monada, però trob que hi fa falta participació
- Jesús, i què vols?
- Què vols? que sa gent sàpiga fer festa. No me vares veure a jo?
- I de què anaves? perquè amb aquest "garbo" i amb aquests "andares" que tens només podies anar de foca, que no importa disfressar-te.
- I tú, poma fresca! enlloc de participar, badocant estaves tú.
- Tú ja sabs que a jo m'agrada més riure que fer riure
- De pardala! i ho crec, però ningú mos lleva es gust de sa participació.
- Encara si hi hagués hagut premis
- Idò aixó, bons collons! o només te mous per es premis
- Sí, jo no me mescl amb so cabrum, per jo anar-hi hi ha d'haver una certa categoria.
- Ni que fossis sa Marquesa d'Ariany
- Calla! que ara estic llegint un llibret que mos va regalar s'Ajuntament i tenc por que no es sigui descendent.
- Ara surt l'ofici, ja te porem començar es trono idò, feia molts d'anys que no havia sentit una pardalada tan grossa, i ara que em revé alerta que jo no sigui parenta del Rei en Jaume.
- No importa que t'en fotis, és que saps que ho ets de xapada. No idò tú t'enfotràs però ja he comanat un estudi des meus repadrins i si sa confirma que tenc sang de marquesa, ben aviat veuràs sa casa en venta
- I a on t'aniràs, malnada!
- A la Moncloa, a fer companyia a n'Arnau
- Vols que et digui que a n'aquest des mostatxins l'afeitaria amb eixut
- Tanmateix no m'influiràs en so vot, ho tenc ben clar
- Saps que ets de reprop
- Almanco si entren es meus compliran ses promeses, s'obrirà un "nuevo horizonte", no serà com es teus que només prometen
- O no compleixen?
- Lo que les convé, es cementeri està sense acabar i aturat, es punt verd ha quedat en res, i jo que vols que et digui
- Bé, no hi tornem, tanmateix a n'es lleu hi trobes ossos i saps que amb això no mos entenem
- Hauriem de fer sa Corema de no barallar-mos
- Ara que xerres de Corema, cada divendres vaig a n'es sermó
- Jo no importa vagi de sermons, tenc un bon predicador a ca nostra.
- No idò passaries gust, aquest homo sap a on ha de posar es dit, t'assegur que amb poques paraules ho diu tot
- Idò me convendria venir
- Te convé, enlloc de covar tant s'homo
- Ai fieta, només en tenc un i l'he de conservar
- Què encara te fa servici?
- I ben complet, t'assegur que no n'hi ha cap de teranyina per ca nostra
- No, idò es meu ja només serveix per anar de casses santes
- Idò t'hi haguessis mirat, tú només mirares sa "fatxada"...
- Bé, ja arribam, m'en vaig perquè m'estim més que no me vegin arribar amb tú, perquè llavonces hi ha mal entesos i no vull que me posin sa llengo damunt
- No, i jo tampoc, i si me veus allà dedins no me saludis que tanmateix te faré sa barallada
- No passis ànsia Marquesa espera ser!